

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΣΥΝΘΕΣΗ: Ν. Α. Π. Γεωργιάδης, Π.Ε.Δ.
Ν. Οικονόμου, Ε.Δ.
Α. Λουκά, Ε.Δ.

Υπόθεση Αρ.: 10892/2024

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

v

1. I

2. C

Κατηγορούμενων

Ημερομηνία: 11 Ιουλίου, 2025.

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κ. Α. Αντωνίου μαζί με κα Ε. Κωνσταντίνου για
Γενικό Εισαγγελέα.

Για τον Κατηγορούμενο 1: κ. Α. Δημητρίου με κ. Β. Ακάμα και κ. Μ.

Καούλλα

Για τον Κατηγορούμενο 2: κ. Α. Κληρίδης.

Κατηγορούμενοι 1 και 2, παρόντες.

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

(Απόδειξη εκ πρώτης όψεως υπόθεσης εναντίον των

Κατηγορουμένων 1 και 2)

A. ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ

1. Οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 αντιμετωπίζουν κατηγορίες συμμετοχής, στον φόνο εκ προμελέτης του Δημήτρη Ανδρονίκου («το θύμα»), κατά παράβαση των άρθρων 203, 204 και 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 («ΠΚ») (κατηγορία 1), κατοχής πυροβόλου όπλου κατηγορίας Β ήτοι, πιστολιού αγνώστων στοιχείων, χωρίς άδεια του Αρχηγού Αστυνομίας, κατά παράβαση των άρθρων 2, 4(1), 51(1) και του Πρώτου Παραρτήματος του περί Πυροβόλων Όπλων και Μη Πυροβόλων Όπλων Νόμου, Ν. 113(Ι)/2004 και των άρθρων 20 και 21 ΠΚ (κατηγορία 2), κατοχής εκρηκτικών υλών ήτοι τριών φυσιγγίων πυροβόλου όπλου χωρίς άδεια του Επιθεωρητή Εκρηκτικών Υλών, κατά παράβαση των άρθρων 2, 4(4)(δ) και 4(5) του περί Εκρηκτικών Υλών Νόμου, Κεφ. 54 και των άρθρων 20 και 21 ΠΚ (κατηγορία 3) και σε τρεις κατηγορίες για το αδίκημα της κλεπταποδοχής, κατά παράβαση των άρθρων 306(α), 20 και 21 ΠΚ (κατηγορίες 4-6).
2. Το θύμα είχε πυροβοληθεί στις 23/4/2024. Απεβίωσε συνεπεία των τραυμάτων του στις 28/5/2024.
3. Έχει σημασία να παρατεθούν αυτούσιες οι κατηγορίες που αντιμετωπίζουν οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 και οι λεπτομέρειες που είχαν ζητηθεί και δοθεί:

«ΠΡΩΤΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Φόνος εκ προμελέτης, κατά παράβαση των άρθρων 203, 204 και 20 του Ποινικού Κώδικα Κεφ.154

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ

ΠΡΩΤΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

Οι Κατηγορούμενοι, την 28.5.24 στη Δημοκρατία, εκ προμελέτης επέφεραν το θάνατο του Δημήτρη Ανδρονίκου τέως από τη Λευκωσία με παράνομη πράξη, δηλαδή πυροβολώντας τον την 23.4.24.

Έκθεση Αδικήματος

Δεύτερη Κατηγορία

Κατοχή πυροβόλου όπλου κατηγορίας Β χωρίς άδεια, κατά παράβαση των άρθρων 2, 4(1), 51(1) και του Πρώτου Παραρτήματος του περί Πυροβόλων Όπλων και Μη Πυροβόλων Όπλων Νόμου του 2004, Ν.113(Ι)/04, και άρθρων 20 και 21 του Ποινικού Κώδικα Κεφ.154.

Λεπτομέρειες Αδικήματος

Οι Κατηγορούμενοι, την 23.4.24 στην επαρχία Λευκωσίας, είχαν στην κατοχή τους πυροβόλο όπλο κατηγορίας Β, δηλαδή ένα πιστόλι αγνώστων στοιχείων, χωρίς άδεια κατοχής από τον Αρχηγό Αστυνομίας.

Έκθεση Αδικήματος

Τρίτη Κατηγορία

Κατοχή εκρηκτικών υλών χωρίς άδεια, κατά παράβαση των άρθρων 2, 4(4)(δ) και 4(5) του περί Εκρηκτικών Υλών Νόμου, Κεφ.54, και άρθρων 20 και 21 του Ποινικού Κώδικα Κεφ.154.

Λεπτομέρειες Αδικήματος

Οι Κατηγορούμενοι, την 23.4.24 στην επαρχία Λευκωσίας, είχαν στην κατοχή τους εκρηκτικές ύλες, δηλαδή 3 φυσίγγια πυροβόλου όπλου, χωρίς άδεια του Επιθεωρητή Εκρηκτικών Υλών.

Έκθεση Αδικήματος

Τέταρτη Κατηγορία

Κλεπταποδοχή, κατά παράβαση των άρθρων 306(α), 20 και 21 του Ποινικού Κώδικα Κεφ.154.

Λεπτομέρειες Αδικήματος

Οι Κατηγορούμενοι, μεταξύ των ημερομηνιών 7.4.24 και 23.4.24 στη Δημοκρατία, κατακράτησαν περιουσία που γνώριζαν ότι ήταν κλοπιμαία, δηλαδή το μηχανοκίνητο όχημα με αριθμούς εγγραφής HNA080 ιδιοκτησίας του Ανδρέα Παναγιώτου από τη Λεμεσό.

Έκθεση Αδικήματος

Πέμπτη Κατηγορία

Κλεπταποδοχή, κατά παράβαση των άρθρων 306(α), 20 και 21 του Ποινικού Κώδικα Κεφ.154.

Λεπτομέρειες Αδικήματος

Οι Κατηγορούμενοι, την 20.4.24 στη Δημοκρατία κατακράτησαν περιουσία που γνώριζαν ότι ήταν κλοπιμαία, δηλαδή τη μοτοσυκλέτα με αριθμούς εγγραφής PPA 794 ιδιοκτησίας του Ιωάννη Ιωαννίδη από τη Λεμεσό.

Έκθεση Αδικήματος

Έκτη Κατηγορία

Κλεπταποδοχή, κατά παράβαση των άρθρων 306(α), 20 και 21 του Ποινικού Κώδικα Κεφ.154.

Λεπτομέρειες Αδικήματος

Οι Κατηγορούμενοι, την 23.4.24, στη Δημοκρατία, κατακράτησαν περιουσία που γνώριζαν ότι ήταν κλοπιμαία, δηλαδή τη μοτοσυκλέτα με αριθμούς εγγραφής MEZ 705 ιδιοκτησίας του

Χάρη Μαυρογιάννη από τη Λεμεσό.»

4. Μετά από αίτηση των Κατηγορουμένων 1 και 2 δόθηκαν λεπτομέρειες αναφορικά με τις κατηγορίες που αντιμετωπίζουν.

5. Σε σχέση με τον Κατηγορούμενο 1 δόθηκαν οι ακόλουθες λεπτομέρειες:

«Αναφορικά με την 1η κατηγορία (ήτοι το αδίκημα του φόνου εκ προμελέτης): Ο Κατηγορούμενος 1 συμμετείχε στη διάπραξη του, δηλαδή παρακίνησε, συμβούλευσε και προήγαγε τον Κατηγορούμενο 5 να διαπράξει το εν λόγω αδίκημα.

Αναφορικά με τις υπόλοιπες κατηγορίες που αντιμετωπίζει (κατηγορία 2 έως 6), ο Κατηγορούμενος 1 κατηγορείται ότι διέπραξε τα εν λόγω αδικήματα, υπό την έννοια ότι η διάπραξη αυτών ήταν πιθανή συνέπεια της επιδίωξης του παράνομου κοινού σκοπού, ήτοι της φόνευσης του θύματος.» (Εγγράφο Δ2)

6. Οι λεπτομέρειες που δόθηκαν για τον Κατηγορούμενο 2 έχουν ως εξής:

«Αναφορικά με την 1η κατηγορία (ήτοι το αδίκημα του φόνου εκ προμελέτης): Ο Κατηγορούμενος 2 συμμετείχε στη διάπραξη του, δηλαδή παρακίνησε και προήγαγε τη διάπραξη του εν λόγω αδικήματος.

Αναφορικά με τις υπόλοιπες κατηγορίες που αντιμετωπίζει (κατηγορία 2 έως 6), ο Κατηγορούμενος 2 κατηγορείται ότι διέπραξε τα εν λόγω αδικήματα, υπό την έννοια ότι η διάπραξη αυτών ήταν πιθανή συνέπεια της επιδίωξης του παράνομου κοινού σκοπού, ήτοι της φόνευσης του θύματος» (Εγγράφο Γ).

7. Σε σχέση με την κατηγορία 1 δόθηκαν επιπροσθέτως οι ακόλουθες διευκρινίσεις όσον αφορά τον Κατηγορούμενο 2:

«Ο Κατηγορούμενος 2 παρακίνησε και προήγαγε τη διάπραξη του φόνου εκ προμελέτης, δηλαδή παρακίνησε και προήγαγε τον Κατηγορούμενο 5 για να διαπράξει το εν λόγω αδίκημα» (Εγγράφο Γ1).

8. Οι υπόλοιποι Κατηγορούμενοι, 3 έως 6 έχουν παραδεχθεί και τους επιβλήθηκαν ποινές. Μόνο ο Κατηγορούμενος 6 κατέθεσε ως μάρτυρας κατηγορίας, ενώ οι υπόλοιποι Κατηγορούμενοι προέβησαν σε ένορκες δηλώσεις, οι οποίες κατατέθηκαν από τα μέρη, όχι όμως προς απόδειξη των όσων αναφέρονται σε αυτές (για το αληθές του περιεχομένου τους δηλαδή) (Τεκμήρια 56 έως 58). Σύμφωνα με δήλωση της Κατηγορούσας Αρχής, μάλιστα, καμία δήλωση που προέρχεται είτε πρωτογενώς είτε εξ ακοής από τους πρώην Κατηγορούμενους 3 έως 5, δεν παρουσιάστηκε προς απόδειξη των όσων αναφέρονται σε αυτές.

B. ΠΑΡΑΔΕΚΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

9. Είχε εξ αρχής δηλωθεί από τους συνήγορους των Κατηγορουμένων 1 και 2 ότι το μεγαλύτερο μέρος της μαρτυρίας θα γίνει παραδεκτό και ότι δεν θα χρειαστεί να αντεξεταστούν οι περισσότεροι από τους μάρτυρες επί του κατηγορητηρίου. Έτσι κατά την έναρξη της ακρόασης έγιναν, μεταξύ άλλων, παραδεκτά τα κάτωθι, τα οποία μπορούν να αποτελέσουν τη βάση των όσων καταγράφονται στη συνέχεια (Εγγραφο Π1) (διατηρούνται η σύνταξη και ορθογραφία):

«Στις 23/04/2024 και περί ώρα 11:00 ο Δημήτρης Ανδρονίκου, γνωστός και ως «Δημητρού», Δ.Τ. 992915, ημερομηνίας γεννήσεως 11/02/1990, μετάβηκε στον Αστυνομικό Σταθμό Λακατάμειας. Εκεί περίπου μεταξύ 11:35 και 11:50 ο Αστυφύλακας 4974 Σ. Σοφοκλέους του ΤΑΕ Αμμοχώστου του έλαβε κατάθεση για υπόθεση που διερευνούσε, σε σχέση με έκρηξη βόμβας στο υποστατικό NAVA CLUB στον Πρωταρά. Κατά την δακτυλογράφηση της κατάθεσης ο Ανδρονίκου συνομίλησε στο τηλέφωνο με άνδρα, στον οποίο ανέφερε ότι βρισκόταν «στα κρατητήρια της Λακατάμειας» για να επισκεφτεί «τον κουμπάρο του».

Μετά την λήψη της κατάθεσης ο Ανδρονίκου μετάβηκε στον χώρο των Αστυνομικών Κρατητηρίων Λακατάμειας, ο οποίος βρίσκεται δίπλα από τον Αστυνομικό Σταθμό, και επισκέφθηκε δύο πρόσωπα τα οποία βρίσκονταν υπό κράτηση, πρώτα τον [ΜΘ] και μετά τον [ΧΠ]. Αποχώρησε από τον χώρο των κρατητηρίων γύρω στις 12:14 και επιβιβάστηκε σε μοτοσυκλέτα μάρκας BMW S1000XR με αρ. εγγραφής ΡΚΑ294, χωρίς πινακίδες εγγραφής.

Περί ώρα 12:18 ο Ανδρονίκου οδηγούσε την μοτοσυκλέτα του στο δρόμο Παλαιχωρίου - Ανθούπολης με πορεία προς Λευκωσία. Σε απόσταση 100 περίπου μέτρων από το περίπτερο «Βάσος και Δημήτρης», το οποίο βρίσκεται στα δεξιά του δρόμου σε σχέση με την πορεία του Ανδρονίκου, προσέγγισε από τα δεξιά μοτοσυκλέτα τύπου scooter, μάρκας SYM XPRO 125 cc, χρώματος άσπρου, η οποία κινείτο με την ίδια κατεύθυνση. Την μοτοσυκλέτα τύπου scooter οδηγούσε ο πρώην κατηγορούμενος 6, Yaser Arar, Δ.Ε.Α. [], με επιβάτη τον πρώην κατηγορούμενο 5, Mohammad Kassab, ΔΕΑ []. Όταν οι δύο μοτοσυκλέτες βρίσκονταν η μία δίπλα στην άλλη ο Mohammad Kassab πυροβόλησε τον Ανδρονίκου τρεις φορές με πιστόλι διαμετρήματος 9 χιλιοστών. Οι βολίδες έπληξαν τον Ανδρονίκου από τα αριστερά, η μια βολίδα στον λαιμό και οι δύο στον κορμό του σώματος, έχασε τον έλεγχο της μοτοσυκλέτας και έπεσε στο ασφάλτινο οδόστρωμα.

Αμέσως μετά το περιστατικό διερχόμενα πρόσωπα σταμάτησαν, κάλεσαν ασθενοφόρο και παρείχαν Α' Βοήθειες στον Ανδρονίκου.

Ο Ανδρονίκου μεταφέρθηκε με ασθενοφόρο στο ΤΑΕΠ του Γενικού Νοσοκομείου Λευκωσίας περί τις 13:15 με πενιχρά σημεία ζωής. Διαπιστώθηκε ότι, μεταξύ άλλων τα τραύματα είχαν προκαλέσει κάκωση διαφράγματος, κάκωση σπλήνας, επεκτεινόμενο οπισθοπεριτοναϊκό αιμάτωμα και κάκωση λαρυγγοφάρυγγα και εισάχθηκε άμεσα για χειρουργική επέμβαση. Παράμεινε στο Γενικό

Νοσοκομείο Λευκωσίας, όπου έτυχε της δέουσας ιατρικής φροντίδας και χειρουργικών επεμβάσεων, μέχρι τις 28/05/2024 που απεβίωσε συνεπεία της πλήξης ζωτικών οργάνων και πολυτραυματισμού από τους πυροβολισμούς.»

10. Μέρος των παραδεκτών Έγγραφο Π1 αποτέλεσαν κατάλογος τεκμηρίων όπως αυτός ετοιμάστηκε από την Αστυνομία (Τεκμήριο 1), οι ημερομηνίες και ώρες σύλληψης των Κατηγορουμένων και άλλων προσώπων, αλλά και η κατάσχεση κινητών τηλεφώνων (Τεκμήρια 2-12).
11. Παραδεκτές ως προς το περιεχόμενο τους έγιναν και καταθέσεις σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας. Στο Τεκμήριο 54, ο Ε/Αστ. 5134 Σ. Θεμιστοκλέους αναφέρει ότι την 20/4/2024 είχε δει τους πρώην Κατηγορούμενους 5 και 6 να στέκονται μπροστά από μοτοσυκλέτα τύπου σκούτερ, έξω από γήπεδο στο Ακάκι. Όταν τον αντιλήφθηκαν ξεκίνησαν να τρέχουν. Αναφέρει ακόμα ότι τα σύρματα της μοτοσυκλέτας ήταν παραβιασμένα, έτσι υπέθεσε ότι ήταν κλοπιμαία. Η μοτοσυκλέτα δεν έφερε πινακίδες με αρ. εγγραφής.
12. Ως Τεκμήριο 55 κατατέθηκε εκ συμφώνου ως παραδεκτή, η κατάθεση του Ε/Αστ 5691, Α. Περδίου, ο οποίος μετέβη στη σκηνή όπου πυροβολήθηκε το θύμα. Τον είδε στο έδαφος και πολίτες να του παρέχουν πρώτες βοήθειες. Τον ρώτησε αν είδε ποιος τον πυροβόλησε αλλά δεν κατάλαβε αν του είχε απαντήσει οτιδήποτε. Στη σκηνή υπήρχαν αρκετοί πολίτες, ενώ είχε φτάσει εκεί μέσα από τα χωράφια και ο ΦΧ, πρόσωπο που απασχόλησε την υπηρεσία του.
13. Δηλώθηκε επίσης ως παραδεκτό γεγονός ότι το αργυρό αυτοκίνητο, μάρκας «Audi», το οποίο φαίνεται κτυπημένο στο μπροστινό μέρος στις φωτογραφίες, Τεκμήριο 20, είναι το αυτοκίνητο στο οποίο ανήκει η πινακίδα εγγραφής, ΝΕΧ685. Η εν λόγω πινακίδα βρέθηκε μέσα στο

αυτοκίνητο μάρκας «Nissan Note», το οποίο βρισκόταν έξω από την οικία του πρώην Κατηγορούμενου 3 κατά τη σύλληψή του. Οι φωτογραφίες που δείχνουν το αυτοκίνητο Audi στο Τεκμήριο 20, λήφθηκαν στις 23/4/2025 από την κατοικία του Κατηγορούμενου 1.

Κατατέθηκε επίσης η Αίτηση Προφυλάκισης ημερ. 28/4/2024 (Τεκμήριο 59).

14. Τέλος κατατέθηκε η κατάθεση του Δ/Αστ. 2444, Κ. Δημητρίου, Τεκμήριο 63, επί της οποίας καταγράφεται ότι την 23/4/2024 το θύμα επισκέφθηκε τους ΧΠ και ΜΘ, στον Αστυνομικό Σταθμό Λακατάμειας, οι οποίοι κρατούνταν για διαφορετικές υποθέσεις εμπρησμού.

Γ. Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

15. Για σκοπούς συνοχής η μαρτυρία παρατίθεται κατά θεματικές ενότητες. Οι ενότητες αυτές αποτελούνται από τους μάρτυρες που βρέθηκαν στον χώρο όπου δέχθηκε τους πυροβολισμούς το θύμα και προσπάθησαν να τον βοηθήσουν, τη μαρτυρία στενών συγγενών του, τη μαρτυρία που αφορά τη διερεύνηση και τέλος τη μαρτυρία του πρώην Κατηγορουμένου 6.

Γ.1. ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΠΟΥ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ.

16. Οι ΜΚ10, 11 και 13 είναι πρόσωπα που προσέτρεξαν προς υποβοήθηση και περίθαλψη του θύματος, όταν αυτός βρισκόταν πεσμένος στον δρόμο αφού είχε δεχθεί πυροβολισμούς. Συγκεκριμένα ο ΜΚ10, Λοχ. 1489, Κ. Άνιφτος, στην κατάθεση του Έγγραφο Θ, αναφέρει ότι την 23/4/2024 βρισκόταν εκτός υπηρεσίας. Έτυχε να βρεθεί στον τόπο όπου έλαβαν χώρα οι πυροβολισμοί προς το θύμα. Προσέγγισε το θύμα ενώ αυτό βρισκόταν ξαπλωμένο στο μέσο της ασφάλτου. Το θύμα αφαίρεσε το κράνος του και τότε ο ΜΚ10 κατάλαβε ποιος ήταν αφού τον είχε χειριστεί στα κρατητήρια της Λακατάμειας. Έβγαλε την μπλούζα που φορούσε για να τη δέσει στο χέρι του θύματος ώστε να σταματήσει τη ροή του αίματος. Άλλο πρόσωπο παρείχε πρώτες βοήθειες στο θύμα, ενώ ο

ίδιος τοποθέτησε μαξιλάρι κάτω από το κεφάλι του. Το θύμα του είπε «*επαίξαν με*» και ο ΜΚ10 παρέμεινε εκεί μέχρι να καταφθάσει το ασθενοφόρο.

17. Ο ΜΚ11, Α. Στυλιανίδης, αναφέρει στην κατάθεση του Έγγραφο Ι, ότι είναι στρατιωτικός στο επάγγελμα και επίσης έτυχε να βρεθεί στον επίδικο χώρο λίγο μετά τον επίδικο χρόνο. Όταν προσέγγισε το θύμα κοντά του βρίσκονταν ακόμα 4-5 άτομα. Αφού τους ανέφερε ότι είναι πρώτος βοηθός, γονάτισε δίπλα στο θύμα, τον έβαλε σε θέση ανάνηψης, αντιλήφθηκε ότι είχε τις αισθήσεις του και η κλινική του κατάσταση ήταν καλή. Του υπέβαλε ερωτήσεις στις οποίες ανταποκρινόταν και απαντούσε. Αντιλήφθηκε ότι έφερε τραύματα στην εξωτερική μεριά του αριστερού χεριού. Τοποθέτησαν την μπλούζα που αναφέρθηκε πιο πάνω στην πληγή. Είχε ακόμα δύο «*πρύπες*» στο αριστερό πλευρό και διαμπερές τραύμα στο λαιμό του. Το θύμα του ψιθύρισε «*επαίξαν με*», ο ΜΚ11 τον ρώτησε «*ξέρεις ποιος το έκαμε,*», για να λάβει αρνητική απάντηση. Ο ΜΚ11 ξαναρώτησε «*πε μου ρε ποιος σε έπαιξε*» με το θύμα να απαντά «*δεν ξέρω*». Καταγράφει στην κατάθεση του και την εμπλοκή άλλων προσώπων στην περίθαλψη του θύματος μέχρι να καταφθάσει το ασθενοφόρο.
18. Η κα Ε. Νικολαΐδου, ΜΚ13, επίσης βρέθηκε στον δρόμο όπου το θύμα κατέπεσε χτυπημένο από σφαίρες. Είδε τρύπα στην αριστερή πλευρά του λαιμού του και στο αριστερό χέρι. Υπήρχε πολύ αίμα στο έδαφος. Το θύμα είπε στην ΜΚ13 να του αφαιρέσει το κράνος, γιατί δεν ανάπνεε. Του το ξεκούμπωσε και το έβγαλε μόνος του. Ακολούθως πήρε από το αυτοκίνητο της νερό και του έβαλε στο πρόσωπο. Περιγράφει πως αρκετός κόσμος έσπευσε να βοηθήσει το θύμα, μέχρι να φτάσει το ασθενοφόρο.

19. Οι MK10, 11 και 13 υιοθέτησαν το περιεχόμενο των καταθέσεων τους Έγγραφα Θ, Ι και ΙΑ αντίστοιχα. Κανένας δεν αντεξετάστηκε επί της ουσίας των όσων ανέφεραν.

Γ.2. Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ

20. Από τις καταθέσεις της μητέρας του θύματος, κα Ο. Ανδρονίκου (MK1) και της συζύγου του θύματος, κα Β. Ο. Aleksandrovna (MK2), Έγγραφα Α και Β1 αντίστοιχα, αποφασίστηκε να μη ληφθούν υπόψη συγκεκριμένα μέρη με ενδιάμεσες αποφάσεις του Δικαστηρίου ημερ. 17/2/2025 και 5/3/2025. Οι λόγοι καταγράφονται στις αποφάσεις μας. Περιοριζόμαστε στο να αναφερθούμε ότι αποκλείστηκαν ως εξ ακοής δηλώσεις προσώπου που στο μεταξύ απεβίωσε. Είχε κριθεί επίσης ότι δεν ενέπιπταν σε άλλη κατηγορία εξαίρεσης του κανόνα αποκλεισμού.
21. Η MK1 στο Έγγραφο Α καταγράφει τη διακύμανση των σχέσεων του θύματος με τον ΑΜ, αναφέρει ότι έκαψαν ένα όχημα του θύματος όταν το πήγε για επισκευή και ότι το πρόσωπο που φέρεται να βρισκόταν πίσω από τον εμπρησμό του εν λόγω οχήματος στη συνέχεια ήταν από τα πρόσωπα του στενού του περιβάλλοντος. Τον Αύγουστο του 2020, άρχισε η εταιρεία του συζύγου της MK1 να εμπορεύεται συγκεκριμένη μάρκα εμφιαλωμένου νερού. Ο ΦΧ ήταν υπάλληλος σε αυτή την εταιρεία όπως και το θύμα. Στη συνέχεια, προέκυψαν διαφορές λόγω ανταγωνισμού και σταμάτησαν να εμπορεύονται εμφιαλωμένο νερό. Σταμάτησαν να έχουν διαφορές σε σχέση με μαγαζιά όπου προσπαθούσαν να προωθήσουν το προϊόν αυτό. Την ίδια περίοδο ο ΦΧ έπαυσε να είναι υπάλληλος της εν λόγω εταιρείας. Το θύμα διατηρούσε καλές σχέσεις με τον Κατηγορούμενο 1, ενώ η ίδια τον είχε δει περί τις 3 φορές και του μίλησε μια φορά στο τηλέφωνο. Εξήγησε επίσης ότι το θύμα διατηρούσε και δική του εταιρεία. Αφού πυροβολήθηκε πολλά πρόσωπα προσέτρεξαν στο νοσοκομείο αλλά όχι οι Κατηγορούμενοι 1 και 2, κάτι που παραξένεψε τη MK1.

22. Κατά την κυρίως της εξέταση, είπε ότι γνώρισε τον Κατηγορούμενο 1 από το 2023, ενώ τον Κατηγορούμενο 2 τον γνώριζε ως υπάλληλο της εταιρείας ιδιοκτησίας του συζύγου της και τον «σταμάτησε», εννοώντας ότι τερμάτισε αυτή την επαγγελματική σχέση με τον Κατηγορούμενο 2, τον Ιανουάριο του 2024. Από το 2023 η ίδια απασχολείτο πλήρως στην εν λόγω εταιρεία. Είχε προτρέψει το θύμα όπως ανοίξουν εταιρεία στην οποία θα ήταν το θύμα ιδιοκτήτης και μέτοχος. Η εταιρεία του θύματος παρείχε υπηρεσίες «*security*», για προστασία στα νυκτερινά κέντρα και συμβουλευτικές υπηρεσίες αναφορικά με θέματα ασφάλειας. Εξέφρασε τέλος την απορία γιατί δεν την κάλεσε ο Κατηγορούμενος 1 να την ρωτήσει για την κατάσταση της υγείας του θύματος.
23. Της υποβλήθηκαν πλειάδα περιστατικών κατά τα οποία το θύμα δημιούργησε εχθρότητα με συγκεκριμένα πρόσωπα ή και ότι υπήρξαν επιθέσεις σε πρόσωπα. Κάποια από τα περιστατικά η MK 1 τα θυμόταν και τα παραδέχθηκε, όπως και το γεγονός ότι το θύμα είχε διαφορές με αριθμό προσώπων που κατονομάστηκαν. Γνώριζε και για προηγούμενες καταδίκες του θύματος όπως και για περιπτώσεις στις οποίες συνελήφθη και κρατήθηκε. Δέχθηκε, μεταξύ άλλων, ότι το θύμα μαζί με τον ΑΜ και τον ΦΧ είχαν ανοίξει την εταιρεία που προμήθευε εμφιαλωμένο νερό. Στη συνέχεια «έδιωξαν» τον ΦΧ από την εταιρεία, «μέσω δικαστικής ενέργειας». Το θύμα είχε σε κάποια χρονική περίοδο διαφωνία και με τον ΑΜ, όπως και με άλλα πρόσωπα που προμήθευαν εμφιαλωμένο νερό σε νυκτερινά κέντρα.
24. Η MK1 αν και παραδέχθηκε ότι είχε επικοινωνία με τον Κατηγορούμενο 1, διαφώνησε ότι εκείνος της τηλεφώνησε και της εξέφρασε τη θέση ότι το θύμα θα έπρεπε να προσέχει και να μην κυκλοφορεί με μοτοσυκλέτα.
25. Η MK2 αναφέρει στο Έγγραφο Β, ότι αρχές Απριλίου 2024 το θύμα απάντησε το τηλέφωνο και είπε το όνομα «*Σήφης*». Η ένταση της

συγκεκριμένης συνομιλίας τους κλιμακωνόταν και κατέληξαν να φωνάζουν, με την ίδια να καταλαβαίνει ότι τσακώνονταν. Το θύμα της είχε πει ότι θα πήγαινε να δώσει κατάθεση για συγκεκριμένη υπόθεση, μετά από κλήση της αστυνομίας και ότι δεν έχει κάτι να φοβηθεί. Ανέφερε επίσης ότι το θύμα αποδέσμευσε τους φρουρούς ασφαλείας του, γιατί γνώριζε ότι ξεκινάει «προσωπικός πόλεμος» και δεν ήθελε να κινδυνεύσει άλλος.

26. Αντεξεταζόμενη δέχθηκε ότι το θύμα βρισκόταν κατά περιόδους υπόδικος και πήγαινε και τον έβλεπε. Αρνήθηκε συγκεκριμένες υποβολές ως προς τους χρόνους και αδικήματα για τα οποία κρατείτο. Αν και παραδέχθηκε ότι υπήρξαν επεισόδια με συγκεκριμένα πρόσωπα, επέμεινε ότι το θύμα δεν είχε έχθρα με κανένα. Η ίδια ανέφερε ότι ποτέ δεν μίλησε με τον Κατηγορούμενο 1, ενώ εξέφρασε τη θέση ότι θύμα και Κατηγορούμενος 1 είχαν διαφορές.

Γ.3. Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ

27. Ενώπιον του Δικαστηρίου κατέθεσαν πρόσωπα, τα οποία με διαφορετικούς τρόπους συνέτειναν στη διερεύνηση της υπόθεσης.
28. Όπως προκύπτει από το Έγγραφο Γ, την κατάθεση του ΜΚ3, Αν/Λοχ. 2861, Κ. Πέγκερου, συνέλαβε τον πρώην Κατηγορούμενο 3 και διενήργησε έρευνα στην κατοικία του. Εκεί εντοπίστηκε μεταξύ άλλων το κινητό του τηλέφωνο, το οποίο στη συνέχεια έτυχε διερεύνησης. Διενήργησε επίσης έρευνα σε όχημα που βρισκόταν έξω από την κατοικία του πρώην Κατηγορούμενου 3, κατόπιν γραπτής συγκατάθεσης του τελευταίου. Εντός του οχήματος είχαν βρεθεί προσωπικά αντικείμενα του πρώην Κατηγορούμενου 3, ποσό €7.000 σε χαρτονομίσματα των €50 και πινακίδα εγγραφής άλλου οχήματος. Ερωτώμενος κατά την κυρίως του εξέταση είπε ότι από έρευνα που διενήργησε στο μηχανογραφημένο σύστημα της Αστυνομίας, τόσο το όχημα, όσο και το όχημα του οποίου η πινακίδα που βρέθηκε στην

κατοχή του πρώην Κατηγορούμενου 3 είναι ιδιοκτησίας του Κατηγορούμενου 1.

29. Αντεξεταζόμενος διευκρίνισε ότι μόνο ένα μέρος της διερεύνησης του ανατέθηκε, ήτοι η εκτέλεση του εντάλματος έρευνας και σύλληψης εναντίον του πρώην Κατηγορούμενου 3. Δεν γνώριζε ούτε για την μεταγενέστερη ένορκη δήλωση του, Τεκμήριο 56, ούτε τις εξηγήσεις που ο πρώην Κατηγορούμενος 3 έδωσε αναφορικά με τη χρήση οχημάτων του Κατηγορούμενου 1, το αλεξίσφαιρο γιλέκο και το χρηματικό ποσό που βρέθηκε στην κατοχή του. Αν και συμφώνησε ότι το θύμα ήταν γνωστό πρόσωπο στις αρχές και είχε διαφορές με συγκεκριμένα πρόσωπα, δεν θυμόταν λεπτομέρειες αναφορικά με υποθέσεις που απασχόλησαν το Τμήμα Ανιχνεύσεως Εγκλημάτων, όπου είναι τοποθετημένος.
30. Ο πρώην Κατηγορούμενος 6 (MK9), προέβη σε υποδείξεις σκηνών στον Α/Αστ. 2206, Ν. Χριστοδούλου (MK4), όπως ο τελευταίος αναφέρει στην κατάθεση του Έγγραφο Δ1. Οι υποδείξεις σκηνών έγιναν με τη βοήθεια του μεταφραστή, Ι. Αντωνιάδη (MK8). Για λόγους ασφαλείας, ενώ οι υποδείξεις γίνονταν από τον MK9, κατά τη φωτογράφιση οι υποδείξεις γίνονταν από τον MK4. Ο MK4 παρέλαβε αριθμό τεκμηρίων, επιθεώρησε ΚΚΒΠ και ετοίμασε σχετική έκθεση.
31. Κατέθεσε έντυπο υπόδειξης σκηνών του MK9 (Τεκμήριο 13) και υποδείξεις σκηνών στην αραβική γλώσσα (Τεκμήριο 14). Αναλόγως κατέθεσε και έτερο έγγραφο με υποδείξεις σκηνών στην αραβική (Τεκμήριο 15) και τη μετάφραση στην ελληνική (Τεκμήριο 16). Ετοίμασε επίσης χρονολόγια, όπου σημειώνονται ανά ημερομηνία οι κινήσεις των υπόπτων, όπως αυτές καταγράφηκαν από διάφορα κυκλώματα παρακολούθησης. Αναγράφεται το μέρος από το οποίο παραλήφθηκε το κάθε κλειστό κύκλωμα, ο χρόνος απόκλισης του συστήματος από την πραγματική ώρα, ο αριθμός του αρχείου στο οποίο αναφέρεται το κάθε ένα και μία σύντομη ανάλυση, περιγραφή του τι

φαίνεται στην επιθεώρηση του κάθε κλειστού κυκλώματος. Το χρονολόγιο κατατέθηκε σε ψηφιακή μορφή, μέσω usb (Τεκμήριο 17).

32. Στα ημερολόγια ενεργείας ημ. 8/5/2024, Έγγραφο Δ2, ο ΜΚ4 περιγράφει που του υπέδειξε ο ΜΚ9 ότι έκαψαν τα ρούχα που φορούσαν ο ίδιος και ο πρώην Κατηγορούμενος 5, μετά τους πυροβολισμούς κατά του θύματος. Στο σημείο υπήρχαν στάχτες. Ακόμα ο ΜΚ9 είχε υποδείξει τον χώρο όπου βρισκόταν ημιφορτηγό με το οποίο μεταφέρονταν οι μοτοσυκλέτες που οι ΜΚ9 και πρώην Κατηγορούμενος 5 χρησιμοποιούσαν για να παρακολουθούν το θύμα (Έγγραφο Δ3). Στον χώρο που υποδείχθηκε βρέθηκε ημιφορτηγό με αρ. εγγραφής HAN080 και διαπιστώθηκε ότι είχε δηλωθεί ως κλοπιμαίο. Στο Έγγραφο Δ2 καταγράφεται με λεπτομέρεια και αναφορά σε χάρτες, η διαδρομή των ΜΚ9 και πρώην Κατηγορούμενου 5 την ημέρα που πυροβόλησαν το θύμα, όπως την περιέγραψε ο ΜΚ9 (Έγγραφο Δ4).
33. Ο ΜΚ4 αναγνώρισε ημερολόγια ενεργείας του ημερομηνιών 20/5/2024 και 27/4/2024, Τεκμήρια 20 και 21 αντίστοιχα. Αυτά αφορούσαν διερεύνηση που έγινε στο χωριό Μένονικο μέσω οπτικού υλικού και drone αντίστοιχα. Αντεξισταζόμενος ο ΜΚ4, δεν μπορούσε να απαντήσει με βεβαιότητα ποιοι επέβαιναν στις μοτοσυκλέτες που φαίνονται στα ΚΚΒΠ. Πλην όμως εξηγούσε πως προέκυπτε η αναγκαιότητα για κάθε ενέργεια του. Ανέφερε επίσης πως σύνδεσαν τη μοτοσυκλέτα που κυκλοφορούσε στα χωριά Περιστερώνα και Ακάκι, την 20/4/2024, με αυτήν που επέβαιναν οι δράστες των πυροβολισμών εναντίον του θύματος και γιατί με τη βοήθεια drone έψαξαν να βρουν τη μοτοσυκλέτα στο χωριό Μένονικο. Ανέφερε ότι οι πρώην Κατηγορούμενοι 5 και 6 παρακολουθούσαν κινήσεις του θύματος όταν αυτό επισκέφθηκε φιλικό πρόσωπο στον Αστυνομικό Σταθμό Περιστερώνας, και για τον λόγο αυτό παραλήφθηκαν κλειστά κυκλώματα, για να εξετάσουν εάν αυτό ευσταθεί.

34. Ο ΜΚ4 αντεξετάστηκε από το δικηγόρο του Κατηγορούμενου 2, ως προς τις υπηρεσίες του μεταφραστή, ΜΚ8. Είπε ότι χρησιμοποίησε τον ΜΚ8, για όλες τις ενέργειες στις οποίες προέβη και χρειάστηκε μεταφραστής και ότι ο ΜΚ8 είναι καταχωρισμένος στον κατάλογο μεταφραστών της Αστυνομίας. Εξήγησε ότι ο ίδιος κρατούσε σημειώσεις κατά τις υποδείξεις σκηνών, βάσει της μετάφρασης, από τον ΜΚ8, των όσων έλεγε ο ΜΚ9. Αναλόγως και κατά την κατάθεση του ΜΚ9, τα όσα ο τελευταίος έλεγε μεταφράζονταν από τον ΜΚ8, ο ίδιος τα κατέγραφε στα αραβικά και οι αστυφύλακες τα κατέγραφαν στα ελληνικά. Δεν θυμόταν αν ο ΜΚ9 είχε διαβάσει τις υποδείξεις σκηνών, στις οποίες προέβη, ούτε αν του δόθηκε να διαβαστεί ή αν του διαβάστηκε η κατάθεση του. Ο ΜΚ4 είπε επίσης ότι μιλούσαν στον ΜΚ9 γιατί τον είχαν μαζί τους συνέχεια, κατά τη διαδικασία υπόδειξης σκηνών, λήψης κατάθεσης και άλλα. Μαζί τους ήταν και ο ΜΚ8, ενώ για κάποιες ώρες αργά το βράδυ μετέβαιναν στο σπίτι τους για ξεκούραση.
35. Ο ΜΚ5, Αστ. 1092, Σ. Στεφάνου, στην κατάθεση του Έγγραφο Ε1, αναφέρει τις ενέργειες στις οποίες προέβη αναφορικά με την παρούσα υπόθεση. Συγκεκριμένα συμμετείχε στην παραλαβή και διακίνηση τεκμηρίων, βοήθησε στη διερεύνηση της οικίας του Κατηγορούμενου 2, έλαβε αριθμό τεκμηρίων και εξήγαγε δεδομένα ΚΚΒΠ, τα οποία ανέλυσε. Μέρος αυτής της ανάλυσης αποτυπώνεται στα ημερολόγια ενεργείας του ημερ. 21/5/2024 (Έγγραφο Ε2 και Ε3) και ημερ. 5/5/2024 (Έγγραφο Ε4).
36. Ειδικότερα στο Έγγραφο Ε2 περιγράφονται φωτογραφίες όπως εξάχθηκαν από ΚΚΒΠ, από τις οποίες προκύπτει ότι την 23/4/2024 ο Κατηγορούμενος 2 βρέθηκε με τον Κατηγορούμενο 1 σε εστιατόριο. Ο πρώτος έφτασε στο εστιατόριο η ώρα 14:07:10 και ο δεύτερος η ώρα 14:17:37. Στο εστιατόριο είχαν φτάσει και άλλα πρόσωπα, για να φύγουν από εκεί η ώρα 15:10. Το usb που αφορά το υλικό που καταγράφηκε από το ΚΚΒΠ με διακριτικά «Κ.Κ. ΚΖΜ», κατατέθηκε ως Τεκμήριο 23.

37. Στο Έγγραφο Ε3 επίσης περιέχονται φωτογραφίες που εξάχθηκαν από ΚΚΒΠ. Από αυτές προκύπτει ότι ο Κατηγορούμενος 1 την 23/4/2024 από η ώρα 9:22:33 μέχρι η ώρα 11:18:54, βρισκόταν σε καφετέρια, όπου συναντήθηκε με διάφορα πρόσωπα. Το usb που αφορά το υλικό που καταγράφηκε από το ΚΚΒΠ με διακριτικά «Κ.Κ. CB», κατατέθηκε ως Τεκμήριο 24.
38. Με την ίδια μέθοδο, ήτοι της περιγραφής φωτογραφιών που εξάχθηκαν από ΚΚΒΠ, στο Έγγραφο Ε4 φαίνονται σε ανοικτό χώρο πρατηρίου καυσίμων την 26/4/2024 και η ώρα 21:47 να συναντιούνται δύο οχήματα. Οι πρώην Κατηγορούμενοι 3 και 5 παραμένουν για λίγη ώρα καθήμενοι στο ένα εκ των οχημάτων και ο τελευταίος πιάνει κάτι σαν φάκελο και το τοποθετεί στο τσαντάκι του. Ακολούθως και οι δύο κατεβαίνουν και κινούνται προς το άλλο όχημα, συνομιλούν και καθένας αποχωρεί με το όχημα που είχε καταφθάσει στον χώρο. Το όχημα που οδηγούσε ο πρώην Κατηγορούμενος 3 είναι ιδιοκτησίας του Κατηγορούμενου 1. Το usb που αφορά το υλικό που καταγράφηκε από το ΚΚΒΠ με διακριτικά «Κ.Κ. ESSO AREDIOU», κατατέθηκε ως Τεκμήριο 25. Η κατάθεση του Κατηγορούμενου 2, ημερ. 23/4/2024, κατατέθηκε ως Τεκμήριο 26.
39. Αντεξεταζόμενος απάντησε ότι δεν γνωρίζει τα της έρευνας στην κατοικία του Κατηγορούμενου 1, ενώ παραδέχθηκε ότι λήφθηκαν καταγραφές από ΚΚΒΠ και κατατέθηκε η γραπτή συγκατάθεση για έρευνα, την οποία ο Κατηγορούμενος 1 υπέγραψε (Τεκμήριο 27). Παραδέχθηκε επίσης ότι το εστιατόριο όπου βρέθηκαν οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 βρίσκεται πλησίον του ΤΑΕ Λευκωσίας, ενώ θέση του πρώτου είναι ότι ειδοποιήθηκε από την Αστυνομία να βρίσκεται κάπου κοντά γιατί θα καλείτο για κατάθεση. Παραδέχθηκε επίσης ότι στην καφετέρια, όπως προκύπτει από το Έγγραφο Ε3, ο Κατηγορούμενος 1 συναντήθηκε και με άτομα του στενού κύκλου του θύματος. Αναφορικά με τον Κατηγορούμενο 2, συμφώνησε ότι ο

τελευταίος είχε δώσει συγκατάθεση για έρευνα στην οικία του και ότι δεν του λήφθηκε κατάθεση ως υπόπτου την 23/4/2024.

40. Ο τοποθετημένος στο ΤΑΕ Λευκωσίας, Λοχίας 2178, Γ. Ιωάννου, ΜΚ14, όπως προκύπτει από τις καταθέσεις του Έγγραφα IB1 και IB2, διενήργησε έρευνα στην οικία του Κατηγορούμενου 1, μετά από συγκατάθεση του χωρίς να ανεύρει οτιδήποτε επιλήψιμο. Έλαβε καταθέσεις από τον Κατηγορούμενο 1 (Τεκμήρια 60 και 61) και τον Κατηγορούμενο 2 (Τεκμήριο 62). Ήταν το πρόσωπο που συνέλαβε τον Κατηγορούμενο 1. Αντεξεταζόμενος ανέφερε ότι, μετά τον πυροβολισμό του θύματος, ο Κατηγορούμενος 1 είχε ενημερωθεί από την Αστυνομία να βρίσκεται στη Λευκωσία και ότι το εστιατόριο που βρέθηκαν την ίδια ημέρα Κατηγορούμενοι 1 και 2, βρίσκεται κοντά στα γραφεία του ΤΑΕ Λευκωσίας.
41. Η ΜΚ7, Αστ, 3683, Μ. Γρηγοριάδου, είχε οριστεί ως Υπεύθυνη Τεκμηρίων. Στα καθήκοντά της περιλαμβάνονταν οι διακινήσεις των τεκμηρίων, οι αποστολές τους στα διάφορα εργαστήρια για τις επιστημονικές εξετάσεις και στη συνέχεια της ανατέθηκε η επιθεώρηση του περιεχομένου των κινητών τηλεφώνων των υπόπτων, όπως είχαν συλλεχθεί.
42. Η ΜΚ7 εξήγησε ότι επιθεώρησε τα Τεκμήρια 36 και 37 μετά την έκδοση διαταγμάτων πρόσβασης σε ιδιωτική επικοινωνία (Τεκμήρια 29 και 30). Υπέδειξε με τη βοήθεια ηλεκτρονικού υπολογιστή συνδεδεμένου με τηλεόραση το πρόγραμμα που χρησιμοποίησε και τον τρόπο, με τον οποίο εργάστηκε ώστε να εξαχθούν τα δεδομένα. Στα εν λόγω τεκμήρια περιέχονται δεδομένα όπως υφίσταντο στα τηλέφωνα και τις κάρτες sim Κατηγορούμενων, πρώην Κατηγορούμενων και υπόπτων. Αυτά τα δεδομένα αναλύθηκαν από την ΜΚ7, η οποία ετοίμασε τρία ημερολόγια ενεργείας (Έγγραφα Z1, Z2 και Z3). Από αυτά τα ημερολόγια ενεργείας

η Κατηγορούσα Αρχή επέλεξε να αφαιρέσει συγκεκριμένες αναφορές, οι οποίες θα αγνοηθούν.

43. Από την ανάλυση της MK7 προκύπτει ότι Κατηγορούμενος 1 και θύμα είχαν συχνή επικοινωνία από την 12/12/2023, η οποία ολοκληρώνεται με αναπάντητη κλήση του θύματος προς τον Κατηγορούμενο 1 την 5/4/2024. Από το ίδιο έγγραφο, το Έγγραφο Z2, φαίνεται συνομιλία του θύματος με τρίτο πρόσωπο στο οποίο αναφέρει ότι πολλά πράγματα δεν πηγαίνουν καλά, αλλά στο τέλος θα τα καταφέρει. Επεσήμανε η MK7 ότι το θύμα είχε και άλλο κινητό τηλέφωνο και ότι δεν μπορούσε να γνωρίζει αν είχε συνομιλήσει με τον Κατηγορούμενο 1 μέσω εκείνου.
44. Από την εξέταση του τηλεφώνου του πρώην Κατηγορούμενου 3, Τεκμήριο 6, φαίνεται ότι ο τελευταίος είχε δύο αναπάντητες κλήσεις από τον Κατηγορούμενο 1 την 20/4/2024 και να συνομιλήσαν από μία φορά τις 22/4/2024, 24/4/2024 και 26/4/2024. Από την 8/10/2023 όταν και εισήγαγε αυτή την επαφή, τον αριθμό τηλεφώνου του Κατηγορούμενου 1, στο τηλέφωνο του ο πρώην Κατηγορούμενος 3, είχαν συχνή επικοινωνία.
45. Από το ίδιο ημερολόγιο ενεργείας, Έγγραφο Z1, προκύπτει ότι ο Κατηγορούμενος 1 την 6/4/2024, απέστειλε στον Κατηγορούμενο 2 φωτογραφία οθόνης κινητού τηλεφώνου (Τεκμήριο 33). Σε εκείνη τη φωτογραφία φαίνεται μήνυμα του θύματος σε ομάδα, με όνομα «Wise Guys» που συμμετείχαν άλλα πρόσωπα. Το μήνυμα είναι γραμμένο στα greeklish ως εξής:

«Kirioi dame eimai dipla sas kai den alasi kati. Den tha sas nekatoso poupote. Oti siveni einai diko mou proulima. Gia tes vlakies pou evale o Sifis ton Jovanni tze irte tze ipe sas epses, den apofasizi o Sifis. O mastros sas en dame tze opios eshi kolo na erti pano mou tze na men sas nekatoni esas».

46. Η MK7 ξεκαθάρισε αντεξεταζόμενη ότι δεν υπάρχουν στοιχεία για το ποιος τράβηξε την εν λόγω φωτογραφία, ενώ η συγκεκριμένη συνομιλία στην ως άνω αναφερόμενη ομάδα της εφαρμογής «WhatsApp» δεν βρέθηκε στο κινητό τηλέφωνο του θύματος.
47. Φαίνεται επίσης, ότι ο Κατηγορούμενος 2 είχε συνομιλίες με τον Κατηγορούμενο 1 και τον πρώην Κατηγορούμενο 3, σε διάφορες ημερομηνίες και κατά την ημερομηνία όταν πυροβολήθηκε το θύμα. Τα ως άνω καταγράφηκαν στο Έγγραφο Z1 μετά από έρευνα στο κινητό τηλέφωνο του Κατηγορούμενου 2, Τεκμήριο 2.
48. Από την έρευνα στο κινητό τηλέφωνο του πρώην Κατηγορούμενου 5, Τεκμήριο 7, προκύπτει καθημερινή επικοινωνία του με τον πρώην Κατηγορούμενο 3 από τις 7/4/2024 και έπειτα, όπως και επικοινωνία τους με τους πρώην Κατηγορούμενους 4 και 6. Από την έρευνα στα Τεκμήρια 3, 4 και 9 δεν βρέθηκε οτιδήποτε που να είναι επιλήψιμο αναφορικά με την παρούσα υπόθεση, πάντα κατά την MK 7.
49. Τέλος στο Έγγραφο Z3 επισυνάπτονται συνομιλίες μέσω της εφαρμογής «WhatsApp» του Κατηγορούμενου 2 με άλλα πρόσωπα. Σε μια περίπτωση, την 9/4/2024 τρίτο πρόσωπο στέλνει ηχητικό μήνυμα στον Κατηγορούμενο 2 βρίζοντας κάποιον, τον οποίο δεν τον κατονομάζει και αναφέροντας ότι προστατεύει καλά τον εαυτό του, ρωτώντας αν κάποιος τον ενημέρωσε ή το μυρίστηκε. Σε άλλη συνομιλία ημερ. 23/4/2024 και ώρα 17:15 τρίτο πρόσωπο και πάλι γράφει στον Κατηγορούμενο 2 εξυβρίζοντας άγνωστο πρόσωπο, αναφέροντας ότι δεν απεβίωσε. Στις 23:03 της ίδιας μέρας, του γράφει ότι τότε είχαν φύγει και ότι ήταν κοντά του, πάλι χωρίς να διευκρινίζει ποιοι, ενώ ο Κατηγορούμενος 2 απαντά στις 23:03 ρωτώντας τον αν άκουσε κάτι. Λαμβάνει τότε την απάντηση ότι *«έπιασαν μοτόρα»*. Για σκοπούς καλύτερης εικόνας παραθέτουμε το πλήρες κείμενο:

«2) ΓΡΑΠΤΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ: WHATSAPP CHAT (βλ. Συνημμένη συνομιλία)
 ΗΜ/ΝΙΑ: 23/04/2024
 ΩΡΑ: 17:15:00 (UTC +3)
 ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΣ: 35797695203@s.whatsapp.net
 ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΤΗΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ:
 35797695203@s.whatsapp.net
 35796405606@s.whatsapp.net
 “Ο αδελφός της γαμημένης δεν επέθανε;” - 17:15:00
 “Γαμώ την πίστη του” - 17:15:09
 “Για σένα” - 23:03:11
 “Τώρα έφυγαν” - 23:03:15
 “Αδελφοί της πουτάνας - 23:03:21
 “Ήταν κοντά μου” - 23:03:36
 “Άκουσες κάτι;” (ρωτά ο [Κατηγορούμενος 2]) - 23:03:39
 “Επιάσαν μοτόρα” - 23:03:51
 “Αδερφέ μου, μπάσταρδοι” - 23:04:09
 “Μα τον θεό” - 23:04:12
 “Τους είπα ποιος είναι αυτός, δεν τον γνωρίζω” - 23:04:31
 “Τον είδα μια φορά στο δικαστήριο το 2019 και δεν τον ξαναείδα” - 23:05:09
 “Ναι αδερφέ μου” - 23:10:36
 “Επικοινωνήσε” - 23:10:38
 (Μιτφρ από Αραβικά σε Ελληνικά από Ιωσήφ Αντωνιάδη)»

50. Αντεξεταζόμενη η MK7 αναγνώρισε και κατατέθηκαν τα Τεκμήρια 39 και 40, ημερολόγια ενεργείας όπου καταγράφονται τοποθεσίες κινητών τηλεφώνων των ενεχόμενων στο επίδικο περιστατικό. Ενδεικτικά στο Τεκμήριο 40 καταγράφονται οι τοποθεσίες του πρώην Κατηγορούμενου 5, όπου φαίνεται η διαδρομή του την 20/4/2024 προς το χωριό Περιοτερόνα και στη συνέχεια στο Ακάκι και το Μένικο. Διευκρίνισε μάλιστα η MK7 ότι απλώς κατέγραφε τις τοποθεσίες του κινητού

τηλεφώνου, όπως αυτές εμφανίζονταν από τα δεδομένα τοποθεσίας όπως εξάχθηκαν. Στο Μένουκο είχε βρεθεί και ο Κατηγορούμενος 3 την 20/4/2024 περί τις 12:10 όπως προκύπτει από το Έγγραφο Ζ1. Αναγνώρισε επίσης και κατατέθηκε ως Τεκμήριο 41 ένταλμα έρευνας της οικίας του πρώην Κατηγορούμενου 5 ημ. 8/5/2024.

51. Κατά την αντεξέταση της MK7, από τους δικηγόρους του Κατηγορούμενου 1, διευρύνθηκε ο σκοπός της κατάθεσης του Εγγράφου Ζ3, σε συνομιλία που είχε το θύμα με αστυνομικό, καταγεγραμμένο στο κινητό τηλέφωνο του θύματος ως «AVG». Ο τελευταίος λόγω της ιδιότητας του ως αστυνομικός προκύπτει να λάμβανε πρόσβαση σε αρχεία της αστυνομίας και να παρείχε σχετικές πληροφορίες στο θύμα. Παρά ταύτα καμιά τέτοια πληροφορία δεν αφορούσε τον Κατηγορούμενο 1.
52. Σχετική προς τούτο ήταν η κατάθεση του MK12, Α/Αστ. 2630, Μ. Νεοφύτου. Είναι το πρόσωπο που ετοίμασε τις εκθέσεις Τεκμήρια 31 και 32, όπου αναφέρεται ο τρόπος εξαγωγής των δεδομένων από ηλεκτρικές συσκευές που κατασχέθηκαν στο usb Τεκμήρια 36 έως 38. Από τις συνομιλίες του θύματος επί του Τεκμηρίου 38 του ζητήθηκε και εντόπισε επικοινωνίες του με τον ως άνω αναφερόμενο αστυνομικό «AVG» και συγκεκριμένη φωτογραφία, την οποία ο τελευταίος απέστειλε. Στην φωτογραφία, Τεκμήριο 52, απεικονίζονται πολλά πρόσωπα, μεταξύ αυτών και ο Κατηγορούμενος 2. Τα μηνύματα που ανταλλάχθηκαν σχετικά με αυτή τη φωτογραφία κατατέθηκαν ως Τεκμήριο 53. Επ' αυτών ο «AVG» ρωτά το θύμα για την εν λόγω φωτογραφία, για να του απαντήσει το θύμα, μεταξύ άλλων, ότι δεν υπάρχει κάτι για να ανησυχεί, η φωτογραφία ήταν από γενέθλια προσώπου και ήταν και ο ίδιος καλεσμένος.
53. Αναφορικά με το Έγγραφο Ζ3 η MK7 διευκρίνισε ότι όλες οι συνομιλίες της μεταφράστηκαν από τον Ι. Αντωνιάδη, MK8 και όσες τις θεωρούσε

σχετικές τις κατέγραψε στο εν λόγω έγγραφο. Δεν κράτησε αρχείο με όλες τις μεταφράσεις. Ο ΜΚ8 επιλέγηκε από κατάλογο διερμηνέων, τον οποίο διατηρεί η Αστυνομία. Η θέση της υπεράσπισης του Κατηγορούμενου 2 είναι ότι υπάρχουν λάθη στη μετάφραση, τα οποία αλλάζουν το νόημα του Εγγράφου Ζ3.

54. Ο ΜΚ8 είναι ο διερμηνέας, ο οποίος μετέφρασε από τα αραβικά στα ελληνικά έντυπα υπόδειξης σκηνών, τις καταθέσεις του πρώην Κατηγορούμενου 6 (ΜΚ9), αλλά και σειρά δεδομένων κινητών τηλεφώνων, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω. Ο ίδιος είχε μεταφράσει και έντυπα της Αστυνομίας, ώστε να μπορούν να υποδειχθούν και να υπογραφούν από υπόπτους και κατηγορούμενους στη γλώσσα τους. Εν πάση περιπτώσει πολλές από τις ενέργειες του αναφέρονται στα Έγγραφα Η1, Η2 και Η3. Εξήγησε ότι τη μία από τις καταθέσεις του ΜΚ9 του την διάβασε ο ίδιος γιατί ήταν εκτενής και ο ΜΚ9 αν και κατανοεί την αραβική γλώσσα, δεν τη γνώριζε καλά και τη διαβάζει αργά.
55. Δέχθηκε ότι δεν είναι ορκωτός μεταφραστής αλλά είναι εγκεκριμένος από το Ανώτατο Δικαστήριο να ασκεί χρέη διερμηνέα, ενώ είναι καταχωρισμένος και στον σχετικό κατάλογο της Αστυνομίας, με την οποία συνεργάζεται από το 2005. Συνεργάζεται επίσης με τον ΟΚΥΠΥ, το Γραφείο Ευημερίας, το Ανώτατο Δικαστήριο, το Επαρχιακό Δικαστήριο και το Οικογενειακό Δικαστήριο. Τηλεφωνικώς κλήθηκε από την Αστυνομία για να μεταφράσει για τους σκοπούς της υπόθεσης και χρεώνει με την ώρα.
56. Κατά την αντεξέταση του τέθηκαν οι θέσεις της Υπεράσπισης ότι η μετάφραση των καταθέσεων του ΜΚ9 δεν ήταν πιστή, αφού ο ΜΚ9 δεν γνωρίζει να διαβάζει ή να γράφει την αραβική όπως και ότι είναι άλλο το νόημα δύο εκ των μηνυμάτων του Εγγράφου Ζ3. Ο ΜΚ8 δέχθηκε ότι η διάλεκτος των αραβικών στην χώρα καταγωγής του, την Αίγυπτο, είναι

διαφορετική από αυτή της Συρίας, αλλά η γλώσσα είναι η ίδια και κατανοούν ο ένας τον άλλον. Δέχθηκε επίσης ότι δεν ετοίμασε κατάθεση για κάθε ενέργεια στην οποία προέβη για την υπόθεση, αλλά και ότι υφίστανται εκ παραδρομής λάθη στην κατάθεση του ΜΚ9, όπως ο ίδιος τη μετέφρασε.

57. Ακόμη, ήταν η θέση του συνηγόρου του Κατηγορούμενου 2, ότι στα επισυνημμένα του Εγγράφου Ζ3 το μήνυμα που απέστειλε ανέγραφε «δεν άκουσα κάτι» και όχι «άκουσες κάτι». Ο ΜΚ8 δέχθηκε ότι υπήρχε μπροστά από τη φράση, στα αραβικά, χαρακτήρας που δεν αναγνώριζε ("ka"). Δεν μπορούσε να αποκλείσει τυπογραφικό λάθος στο μήνυμα γι' αυτό μετέφρασε τη φράση σε «άκουσες κάτι». Δέχθηκε ότι αν είχε γραφτεί "ma", η μετάφραση θα ήταν «δεν άκουσα κάτι» (βλ. Τεκμήριο 50).

Γ.4. Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ 6 (ΜΚ 9)

58. Πριν την κατάθεση του ΜΚ9 διευκρινίστηκε από το συνήγορο της Κατηγορούσας Αρχής ότι:

«...όπου μεταφέρονται από τον μάρτυρα δηλώσεις άλλων προσώπων, οι οποίες είναι δηλώσεις πρώην συγκατηγορούμενών του, δηλώνουμε ότι στη βάση και του σκεπτικού της απόφασης Petrou και αφού θεωρούμε ότι τα πράγματα αυτά δεν είναι αξιοποιήσιμα και δεν θα κληθούν από την Κατηγορούσα Αρχή, δεν παρουσιάζονται οι δηλώσεις αυτές για την απόδειξη της αλήθειας του περιεχομένου τους, αλλά ως δηλώσεις που έγιναν στον μάρτυρα ως μέρος των γεγονότων»

59. Αναλόγως και οι δικηγόροι υπεράσπισης δήλωσαν ότι η αντεξέταση τους δεν θα επεκταθεί στις δηλώσεις αυτές, αφού δεν παρουσιάζονται για την αλήθεια του περιεχομένου τους.

60. Οι καταθέσεις του ΜΚ9, Τεκμήρια 44 και 46 υιοθετήθηκαν από τον ίδιο και κατέστησαν μέρος της κυρίως του εξέτασης.
61. Η επαφή του με τον πρώην Κατηγορούμενο 3, αναφέρει ότι έγινε μετά από ληστεία, για την οποία συνελήφθη. Μετά τη σύλληψη του ο πρώην Κατηγορούμενος 3 διόρισε δικηγόρο για να εκπροσωπήσει τον ΜΚ9 και στη συνέχεια του ζήτησε χρήματα για τις υπηρεσίες του δικηγόρου. Όταν ο ΜΚ9 ανέφερε στον πρώην Κατηγορούμενο 3 ότι δεν έχει τα χρήματα, ο τελευταίος του είπε ότι οι πρώην Κατηγορούμενοι 4 και 5 θα τον καλούσαν για να οδηγήσει μια μοτοσυκλέτα για μια δουλειά, ώστε να εξοφλήσει. Ο πρώην Κατηγορούμενος 5 του είχε πει ότι θα εκφόβιζαν κάποιον, χωρίς να κατονομάσει ποιόν. Τότε ξεκίνησαν να παρακολουθούν το θύμα, μέχρι τελικώς ο ΜΚ9 να οδηγήσει τη μοτοσυκλέτα στην οποία επέβαινε ο πρώην Κατηγορούμενος 5 την 23/4/2024, όταν ο τελευταίος πυροβόλησε το θύμα. Για τους σκοπούς της παρούσας παρέλκει η αναφορά και ανάλυση των όσων περιέγραψε με λεπτομέρεια ο ΜΚ9 και αφορούν την για μέρες παρακολούθηση του θύματος, τα περιστατικά της ημέρας των πυροβολισμών, αλλά και τις ενέργειες των πρώην Κατηγορούμενων 4 και 5 μετά.
62. Αξίζει να αναφερθεί ότι στην κατάθεση του ΜΚ9, Τεκμήριο 44, γίνεται αναφορά σε όπλα που κατείχαν οι Κατηγορούμενοι 4 και 5. Για την μοτοσυκλέτα που οδηγούσε κατά το επίδικο περιστατικό, όταν δηλαδή ο Κατηγορούμενος 5 πυροβόλησε το θύμα, ανέφερε ότι την είχε φέρει κάποιος Ρουμάνος, χωρίς να διευκρινίσει αν ήταν κλοπιμαία ή όχι.
63. Αναφορικά με τους Κατηγορούμενους 1 και 2, ο ΜΚ9 στην κατάθεση του Τεκμήριο 44 χαρακτήρισε τον Κατηγορούμενο 2 και τον Κατηγορούμενο 1, όπως κατάλαβε τη φωνή του μετά από συνομιλία του με τον πρώην Κατηγορούμενο 3, ως τα μεγάλα κεφάλια. Παρά ταύτα επί του ίδιου Τεκμηρίου αναφέρει ότι δεν γνωρίζει προσωπικά τους

Κατηγορούμενους 1 και 2. Ειδικότερα αναφορικά με τον Κατηγορούμενο 1 απάντησε στο Τεκμήριο 44 ότι δεν τον ξέρει, δεν άκουσε ξανά το όνομα του, δεν συναντήθηκε μαζί του, δεν του μίλησε ποτέ, ούτε έχει την όποια σχέση μαζί του. Σε σχέση με τον Κατηγορούμενο 2 αναφέρει, πάντα στο Τεκμήριο 44, ότι τον έχει ακουστά, τον γνωρίζει «φατσικώς», γνωρίζει ότι είναι στη μαφία και τον είδε σε κάποια εστιατόρια.

64. Είναι ο ισχυρισμός του ότι είχε ακούσει τον πρώην Κατηγορούμενο 3 να μιλά στο τηλέφωνο με κάποιον, την φωνή του οποίου κατάλαβε όταν άκουσε τον Κατηγορούμενο 1 να μιλά στο Δικαστήριο κατά την πρώτη τους προσωποκράτηση. Δεν είχε ακούσει το περιεχόμενο της συζήτησης τους, όπως πάντα αναφέρει στο Τεκμήριο 44.
65. Στο ίδιο Τεκμήριο θέτει τον χρόνο που άκουσε τον πρώην Κατηγορούμενο 3 να μιλά με άλλο πρόσωπο στα ελληνικά, του οποίου τη φωνή αναγνώρισε ως του Κατηγορούμενου 1, τρεις μέρες πριν βρουν και πυροβολήσουν το θύμα. Κατά την αντεξέταση του πρόσθεσε ότι μετά από αυτό το τηλεφώνημα, ο πρώην Κατηγορούμενος 3 είπε στον πρώην Κατηγορούμενο 5, ότι είχε μιλήσει με τον Κατηγορούμενο 1 (Σήφη), για την απώλεια της μοτοσυκλέτας κατά την αναζήτηση του θύματος. Στην κυρίως εξέταση αναγνώρισε τους Κατηγορούμενους 1 και 2 από φωτογραφίες Τεκμήριο 51. Οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 δεν βρίσκονταν στην αίθουσα τον δεδομένο χρόνο μετά από απόφαση του Δικαστηρίου, σε αίτημα της Κατηγορούσας Αρχής.
66. Στο Τεκμήριο 46, μεταγενέστερη κατάθεση του MK9, ημερ. 22/5/2024, αναφέρεται ότι ο πρώην Κατηγορούμενος 5 του είχε πει πως το θύμα είχε ανταλλάξει απειλές με τους Κατηγορούμενους 1 και 2 και τον πρώην Κατηγορούμενο 3.

67. Στην κυρίως του εξέταση για πρώτη φορά ανέφερε ότι «ο *Kassab* (πρώην *Κατηγορούμενος 5*) μου είπε, μια μέρα πριν, μου είπε ότι «θα τον τελειώσουμε εκείνον για να αναλάβει τη Λευκωσία ο Σπύρος και ο Σήφης».

Δ. ΝΟΜΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Δ.1 ΕΚ ΠΡΩΤΗΣ ΟΨΕΩΣ

68. Οι αρχές που διέπουν το θέμα είναι πολύ καλά καθιερωμένες (βλ. *Azinas v Police* [1981] 2 CLR 9, 55 – 57 και *ΓΕ v Χριστοδούλου* (1990) 2 ΑΑΔ 133, 141, 144 – 145). Κατηγορούμενος απαλλάσσεται στο στάδιο αυτό όταν:

(1) δεν στοιχειοθετείται εξ αντικειμένου η υπόθεση της κατηγορίας λόγω της απουσίας ενός ή περισσότερων των συστατικών στοιχείων του αδικήματος, και

(2). οποτεδήποτε η μαρτυρία είναι τόσο αντινομική ή στερείται πειστικότητας, σε βαθμό που κανένα λογικό δικαστήριο δεν θα μπορούσε να βασιστεί σ' αυτή την καταδίκη του κατηγορούμενου.

69. Εκτός της περιπτώσεως στην οποία δεν αποδεικνύονται τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος και της περιπτώσεως στην οποία η μαρτυρία είναι τόσο ελλιπής και αδύνατη που δεν θα μπορούσε να στηρίξει καταδίκη, η εμβέλεια της αντίφασης στη μαρτυρία ως αναιρούσας την απόδειξη εκ πρώτης όψεως υπόθεσης είναι περιορισμένη. Το έργο του δικαστηρίου στο στάδιο της εκ πρώτης όψεως υπόθεσης δεν είναι να προβεί σε λεπτομερή αξιολόγηση της αξιοπιστίας της μαρτυρίας, έργο που ανάγεται στο τελικό στάδιο όταν όλη η μαρτυρία είναι ενώπιον του. Μόνο όπου η μαρτυρία που δόθηκε με τη συμπλήρωση της υπόθεσης του κατηγορούμενου εμπεριέχει τέτοια θεμελιακή αντίφαση και αναξιοπιστία, αναγόμενη σε εγγενή αντινομία που δεν θα μπορούσε να την αντιπαρέλθει το δικαστήριο επί οποιασδήποτε δυνατής αξιολόγησης της

στο σύνολο της, δεν υπάρχει υπόθεση για να απαντηθεί [βλ. *Παναγιώτου v Αστυνομίας* (2000) 2 ΑΑΔ 191, 197 και *ΓΕ v Δράκου* (2012) 2 ΑΑΔ 851, 887].

70. Στο στάδιο αυτό το Δικαστήριο δεν προβαίνει σε υποκειμενική αξιολόγηση της μαρτυρίας αλλά εξετάζει μόνο κατά πόσο αντικειμενικά κρινόμενη η μαρτυρία δικαιολογεί την κλήση του κατηγορούμενου σε υπεράσπιση. Η μαρτυρία για την Κατηγορούσα Αρχή λαμβάνεται υπόψη στο απόγειο της (βλ. *R v Galbraith* [1981] 2 All ER 1060, 1062). Όταν το εκδικάζον Δικαστήριο έχει την άποψη ότι η προσαχθείσα μαρτυρία είναι τέτοια που η ισχύς ή η αδυναμία της θα εξαρτηθεί από την τελική δικαστική κρίση σε ζητήματα αξιοπιστίας μαρτύρων ή σε άλλα ζητήματα ανήκοντα στο τελικό στάδιο ή όταν, στη βάση μιας δυνητικής οπτικής επί των γεγονότων (on one possible view of the facts), υπάρχει μαρτυρία βάσει της οποίας κάποιο λογικό Δικαστήριο θα μπορούσε να καταλήξει σε ενοχή, τότε θα πρέπει να καλεί σε απολογία [βλ. *Χαραλάμπους v Δημοκρατίας*, Ποινική Έφεση 136/2024, 31/3/2025 (Εφ)].

71. Στη *Χαραλάμπους*, ανωτέρω, λέχθηκαν και τα ακόλουθα σχετικά:

«Σε σχέση με την πρώτη προϋπόθεση αθώωσης, ότι όταν το εκδικάζον Δικαστήριο καλεί σε απολογία δεν σημαίνει ότι αποφασίζει σε αυτό το ενδιάμεσο στάδιο οριστικά και τελειωτικά ως προς το κατά πόσον στοιχειοθετούνται τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος. Το νόημα των σχετικών νομολογιακών αναφορών, όπως «στοιχειοθέτηση εξ αντικειμένου» και «απόδειξη συστατικών στοιχείων», είναι ότι εξετάζεται το κατά πόσον ελλείπει μαρτυρία η οποία θα μπορούσε δυνητικά να θεμελιώσει τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος. Εκείνο το οποίο ελέγχεται είναι η απουσία τέτοιας μαρτυρίας, η οποία απουσία, αν διαπιστωθεί, οδηγεί σε ανακοπή της υπόθεσης στο στάδιο αυτό. Οποιαδήποτε αντίθετη ερμηνεία θα εσήμαινε ότι σε περίπτωση κλήσης σε απολογία έχει προαποφασιστεί οριστικά και

το ζήτημα της στοιχειοθέτησης του αδικήματος, ήτοι η ενοχή στο ενδιάμεσο στάδιο, πράγμα ασφαλώς απαράδεκτο και άτοπο, τόσο από πλευράς δικονομικών όσο και από πλευράς συνταγματικών δικαιωμάτων. Είναι αυτονόητο δηλαδή ότι η ενοχή κάποιου αποφασίζεται μόνο μετά το πέρας της ακρόασης με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση και όχι εκ πρώτης όψεως. Μας εκφράζουν επί του θέματος αυτού τα λεχθέντα από το Εφετείο Αυστραλίας στην υπόθεση *Zanetti v. Hill* (1962) 108 C.L.R. 433:

"The question whether there is a case to answer, arising as it does at the end of the prosecution's evidence in chief, is simply the question of law whether the defendant could lawfully be convicted on the evidence as it stands, - whether, that is to say, there is with respect to every element of the offence some evidence which, if accepted, would either prove the element directly or enable its existence to be inferred. That is a question to be carefully distinguished from the question of fact for ultimate decision, namely whether every element of the offence is established to the satisfaction of the tribunal of fact beyond a reasonable doubt".»

Δ.2. ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ

72. Όπως έχει προαναφερθεί, μέσω των λεπτομερειών που παρείχε η Κατηγορούσα Αρχή κύριο αδίκημα είναι αυτό του φόνου εκ προμελέτης, της πρώτης κατηγορίας. Όσον αφορά τις υπόλοιπες κατηγορίες, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες «η διάπραξη αυτών ήταν πιθανή συνέπεια της επιδίωξης του παράνομου κοινού σκοπού, ήτοι της φόνευσης του θύματος». Αθώωση δηλαδή των Κατηγορούμενων 1 και 2 στην πρώτη κατηγορία συμπαρασύρει και τις υπόλοιπες.

73. Τα άρθρα 203 (1) και 204 ΠΚ ορίζουν ότι:

«203 (1) Κάθε πρόσωπο το οποίο εκ προμελέτης επιφέρει το θάνατο άλλου προσώπου με παράνομη πράξη ή παράλειψη, είναι ένοχο του κακουργήματος του φόνου εκ προμελέτης.

(2) [...]

204. Προμελέτη είναι η πρόθεση πρόκλησης θανάτου οποιουδήποτε προσώπου η οποία αποδεικνύεται με ευθύ τρόπο ή συμπερασματικά, αδιάφορα αν τέτοιο πρόσωπο είναι εκείνο που εφονεύθη ή όχι, η οποία υπάρχει τόσο πριν από τη διενέργεια της πράξης ή παράλειψης που θα προκαλέσει το θάνατο όσο και κατά το χρόνο τέτοιας διενέργειας.»

74. Σε ό,τι αφορά το πρωταρχικό συστατικό στοιχείο, εκείνο της «παράνομης πράξης (ή παράλειψης)», πρέπει να αποδειχθεί η παράνομη πράξη της οποίας πιθανή και πραγματωθείσα εν τέλει συνέπεια ήταν ο θάνατος του θύματος (βλ. *Στυλιανού v Δημοκρατίας*, Ποινική Έφεση 240/2018, 21/2/2021). Είναι αρκετή η απόδειξη της πρόθεσης για τέλεση της παράνομης πράξης που επέφερε το θάνατο ώστε να αποδειχθεί η πρόθεση πρόκλησης του θανάτου [βλ. *Στυλιανού*, ανωτέρω με αναφορά στις *Fostieri v Republic* (1969) 2 CLR 105, *Bo Yo Hong κ.α. v Δημοκρατίας* (2007) 2 AAL 293].
75. «Παράνομη» είναι η πράξη που δεν επιτρέπεται ή δικαιολογείται ή εξουσιοδοτείται από νόμο [βλ. M Shanahan and others, *Carter's Criminal Law of Queensland* (21st edn, LexisNexis Butterworths, Chatswood 2016) σελ. 485 ως επίσης *Police v Djioppou* (1972) 10 JSC 1365, B A Garner and others, *Black's Law Dictionary* (11th edn Thomson Reuters, Dallas 2019) στη σελ. 1850 – 'unlawful – Not authorized by law'], όπως λ.χ. πράξης που δεν εμπίπτει εντός των παραμέτρων του άρθρου 17 ΠΚ (κατάσταση ανάγκης).

76. Η πρόθεση πρόκλησης θανάτου δεν επιμαρτυρεί αφ' εαυτής προμελέτη. Η προμελέτη διακρίνεται από την πρόθεση πρόκλησης θανάτου και πρέπει να αποδεικνύεται ανεξάρτητα, ως το επιπρόσθετο συστατικό στοιχείο το οποίο διακρίνει το έγκλημα του φόνου εκ προμελέτης από εκείνο της ανθρωποκτονίας με βάση το άρθρο 205 ΠΚ (βλ. Στυλιανού, ανωτέρω).
77. Όπως ξεκαθαρίστηκε στην *Ονησίλλου v Δημοκρατίας* (1991) 2 ΑΑΔ 556 στις σελ. 569 – 570:

«Η πρόκληση θανάτου δεν επιμαρτυρεί αφεαυτής προμελέτη. Η προμελέτη δεν εξομοιώνεται αλλά αντίθετα διακρίνεται από την πρόθεση πρόκλησης θανάτου, εκδηλούμενη με την παράνομη πράξη που επιφέρει το θάνατο, που ήταν το κύριο γνώρισμα του εγκλήματος του φόνου με δόλια πρόθεση (murder with malice aforethought), γνωστό στο Κυπριακό Δίκαιο πριν την ανεξαρτησία. Η προμελέτη, όπως υποδηλώνει ο όρος, και στερεότυπα επαναλαμβάνει η νομολογία των κυπριακών δικαστηρίων, πρέπει να αποδειχθεί ανεξάρτητα από οποιαδήποτε πρόθεση πρόκλησης του θανάτου του θύματος, εκδηλούμενη από την παράνομη πράξη που επιφέρει το θάνατο. Η προμελέτη πρέπει να αποδειχθεί ως η κινητήρια δύναμη για τη φόνευση του θύματος. Η αιτιώδης σχέση μεταξύ της προμελέτης και της θανάτωσης (του θύματος) πρέπει να είναι άμεση.»

78. Ο φόνος πρέπει να είναι το αποτέλεσμα μελετημένης πράξης η οποία συνελήφθη και εκτελέστηκε εν ψυχρώ [βλ. *Ονησίλλου*, ανωτέρω, σελ. 574 – 575 και *HadjiSavvas v Republic* (1988) 2 CLR 37, 44]. Η προμελέτη αποτελεί θέμα πραγματικό [βλ. *Anastassiades v R* (1977) 2 CLR 97, 148 και *R v Shaban*, 8 CLR 82, 84]. Απαιτεί προγενέστερο σχεδιασμό ή σκέψη της αποτροπαιχτής πράξης, υπό περιστάσεις που επιτρέπουν ψύχραιμο αναλογισμό. Για να καταστεί ο φόνος

προμελετημένος, ο δράστης θα πρέπει να είχε την ευκαιρία να προβεί στον σχετικό αναλογισμό και να την απέρριψε [βλ. *Ζαρή ν Δημοκρατίας* (Αρ. 2) (2015) 2 ΑΑΔ 766, 781].

79. Η ύπαρξη ή όχι προμελέτης συνάγεται συνήθως από περιστατική μαρτυρία, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις κάθε υπόθεσης. Γ' αυτό αποδίδεται βαρύτητα στην κατάσταση του δράστη κατά τον ουσιώδη χρόνο, στην ηρεμία του μυαλού του και στο κατά πόσο είχε επαρκή ευκαιρία, μετά που σχημάτισε την πρόθεση του, να την αναλογιστεί και να υπαναχωρήσει. Η χρονική αυτή ανάπαυλα για τον αναλογισμό των πράξεων του από τον δράστη και η ευκαιρία απεμπόλησης της φονικής πρόθεσης κάτω από την επίδραση της συνείδησης του ανθρώπου, αποτελεί αναγκαίο στοιχείο της έννοιας του φόνου εκ προμελέτης [βλ. *Στυλιανού*, ανωτέρω, με αναφορά στις *Shaban*, ανωτέρω, *Γιουρούκης ν Δημοκρατίας* (1990) 2 ΑΑΔ 402 και *Anastassiades*, ανωτέρω]. Η προμελέτη κρίνεται με αυστηρό τρόπο αφού απαιτείται απόδειξη πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας [βλ. *ΓΕ ν Αυξεντίου* (2005) 2 ΑΑΔ 197, 204].

Δ.3. ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

80. Ως προβάλλει η Κατηγορούσα Αρχή και σε συνάρτηση με τα παραδεκτά γεγονότα προκύπτει ότι ο πρώην Κατηγορούμενος 5 επιβαίνοντας σε μοτοσυκλέτα που οδηγούσε ο πρώην Κατηγορούμενος 6 με πυροβολισμούς θανάτωσε το θύμα. Θέση της Κατηγορούσας Αρχής είναι ότι οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 παρακίνησαν και προήγαγαν τη διάπραξη του φόνου εκ προμελέτης, δηλαδή παρακίνησαν και προήγαγαν τον Κατηγορούμενο 5 για να διαπράξει το εν λόγω αδίκημα.
81. Σύμφωνα με το άρθρο 20 ΠΚ:

«20. Όταν διαπράττεται ποινικό αδίκημα, καθένας από τους ακόλουθους θεωρείται ότι συμμετέσχε στη διάπραξη και θεωρείται

ότι είναι ένοχος για αυτό και δύναται να διωχτεί ως αυτουργός σύμφωνα με τα ακόλουθα:

(α) εκείνος που διενεργεί πράγματι την πράξη ή παράλειψη, η οποία συνιστά το ποινικό αδίκημα

(β) εκείνος που διαπράττει ή παραλείπει να διαπράξει κάτι με σκοπό να καταστήσει δυνατή τη διάπραξη ποινικού αδικήματος από άλλο ή να παρέχει βοήθεια για τη διάπραξη τέτοιου αδικήματος από άλλον

(γ) εκείνος που παρέχει βοήθεια¹ σε άλλον ή που παρακινεί² αυτόν κατά τη διάπραξη ποινικού αδικήματος

(δ) εκείνος που συμβουλεύει³ ή που προάγει⁴ άλλον για διάπραξη ποινικού αδικήματος.

.....» (Έμφασις δική μας)

82. Η συνέργεια, συνδρομή ή βοήθεια δυνατόν να μην αφορά απλά μια μεμονωμένη στιγμιαία πράξη. Υπό τις κατάλληλες περιστάσεις γεγονότων και υποκειμενικής υπόστασης, είναι ενδεχόμενο να αποτελείται από σειρά ενεργειών ή από συνολική συμπεριφορά [βλ. *Ανδρέου v Μινέρβα Ασφαλιστική Εταιρεία Δημόσια Λτδ*, Ποινική Έφεση 42/2021, 22/9/2023 (Εφ)].

83. Η Κατηγορούσα Αρχή καταλογίζει στον Κατηγορούμενο 1 ότι «παρακίνησε, συμβούλευσε και προήγαγε» τον πρώην Κατηγορούμενο 5 στη διάπραξη του φόνου. Αναφορικά με τον Κατηγορούμενο 2 ότι «παρακίνησε και προήγαγε» τον πρώην Κατηγορούμενο 5 στη διάπραξη του φόνου.

¹ Στο Αγγλικό κείμενο του ΠΚ, aids.

² Στο Αγγλικό κείμενο του ΠΚ, abets.

³ Στο Αγγλικό κείμενο του ΠΚ, counsels.

⁴ Στο Αγγλικό κείμενο του ΠΚ, procures.

84. Στη *Μαμαλικόπουλος κ.α υ Δημοκρατίας*, Ποινικές Εφέσεις 25/2014 και 29/2014, 20/9/2018, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα ως προς την αντικειμενική υπόσταση της συνέργειας (Απόφαση του Δ. Οικονόμου):

«...το κοινοδίκαιο όπως κωδικοποιήθηκε στο άρθρο 20 προβλέπει παροχή συνέργειας με παροχή βοήθειας (aiding), παρακίνησης (abetting), συμβουλών (counselling) και με προαγωγή (procuring). Κατά το σύνηθες σχήμα, η παροχή βοήθειας και παρακίνησης αφορά το χρόνο διάπραξης του αδικήματος και γι' αυτό εξομοιούνται με συναυτουργία (principals in the second degree) ενώ η παροχή συμβουλών και η προαγωγή, αναφέρεται σε προγενέστερο χρόνο (Archbold Criminal Pleading, Evidence and Practice 2018 Ed., 1 8-9).

Ειδικότερα η έννοια της «παροχής βοήθειας» («aiding») έχει ερμηνευθεί με ευρύτητα:

«Aiding can be satisfied by any act of assistance before or at the time of the offence. Supplying a weapon or transporting P to the scene of the crime are obvious examples.

Aiding does not imply any casual connection between D's act and P's. D may assist P and enable him to commit the offence more easily, earlier or with greater safety and, if so, D is surely guilty even if P would have committed the same offence if D had not intervened. »

(Smith and Hogan's, Criminal Law, 13th Ed., p. 192 – 193)»

85. Ως προς την υποκειμενική υπόσταση της συνέργειας σε αδίκημα στην εν λόγω Απόφαση αναφέρθηκε ότι αυτή (με αναφορά στις *R υ Jogee*;

Ruddock v R [2017] AC 387, *National Coal Board v Gamble* [1959] 1 QB 11 και *Maxwell v DPP for Northern Ireland*, 68 Cr App R 128:

«...συνίσταται στην πρόθεση παροχής βοήθειας κ.τ.λ. για τη διάπραξη του αδικήματος, κάτι που προϋποθέτει γνώση των ουσιωδών γεγονότων που συνθέτουν το παράνομο της πράξης:

«... the mental element in assisting or encouraging is an intention to assist or encourage the commission of the crime and this requires knowledge of any existing facts necessary for it to be criminal...»

Η προϋπόθεση περί πρόθεσης αναφέρεται και σε ειδική πρόθεση (*specific intent*), όταν αυτό είναι αναγκαίο:

«If the crime requires a particular intent, [the accessory] must intend to assist [the principal] to act with such intent,»

Το νοητικό στοιχείο, συνεπώς, της συνέργειας είναι πιο στενό και πιο απαιτητικό απ' ότι απαιτείται για να στοιχειοθετηθεί η ευθύνη του αυτουργού (*Johnson v Youden* [1950] 1 KB 455, *Παυλόπουλος v. Skopy Shoe Factory Ltd* (2003) 2 AAD 261). Η υποκειμενική αμέλεια (*recklessness*) και, έτι περαιτέρω η αντικειμενική αμέλεια (*negligence*) δεν επαρκούν (*Calow v Tillstone* [1900] 83 LT 411, *Giorgianni v The Queen* (1986) 156 CLR 476, *Smith & Hogan's, ibid*, σελ. 204).»

86. Σε υποθέσεις όπως η παρούσα επομένως απαιτείται «η απόδειξη γνώσης, πρόθεσης και προμελέτης» (βλ. *Μαμαλικόπουλος*, ανωτέρω).
87. Η γνώση και η πρόθεση ή η ειδική πρόθεση, ως στοιχεία της εσωτερικής νοητικής λειτουργίας του ατόμου, σπάνια μπορούν να αποδειχθούν με άμεση μαρτυρία, όπως λ.χ. είναι η παραδοχή. Κατά κανόνα συνάγονται από το σύνολο της μαρτυρίας και ειδικότερα από τη συμπεριφορά και

τον τρόπο που γενικά ενεργούν οι κατηγορούμενοι [βλ. *Μαμαλινόπουλος*, ανωτέρω με αναφορά στις *Πολυδώρου v Στυλιανού* (2007) 2 ΑΑΔ 492, *Σταυρινού v Δημοκρατίας* (2008) 2 ΑΑΔ 706, *Hodfield v Διευθύντριας Τμήματος Τελωνείων* (2002) 2 ΑΑΔ 414].

88. Στην *R v Calhaem* [1985] 2 All ER 266 (CA) αναφέρθηκαν τα ακόλουθα σε σχέση με την έννοια του «counselling» (σελ. 269):

‘It is true that, unlike the offence of incitement at common law, the actual offence must have been committed, and committed by the person counselled. To this extent there must clearly be, first, contact between the parties, and secondly, a connection between the counselling and the murder. Equally, the acts done must, we think, be done within the scope of the authority or advice, and not, for example, accidentally, when the mind of the final murderer did not go with his actions.’

89. Στην *A – G’s Reference (No 1)* [1975] 2 All ER 684 (CA), η οποία υιοθετήθηκε από την *Κονναρή v Αστυνομίας*, Ποινική Έφεση 184/2019, 1/3/2021, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα αναφορικά με τις διάφορες μορφές συμμετοχής (συνδρομή, παρακίνηση ή προαγωγή) (aiding, abetting, counseling) στη σελ. 686:

‘Of course it is the fact that in the great majority of instances where a secondary party is sought to be convicted of an offence there has been a contact between the principal offender and the secondary party. Aiding and abetting almost inevitably involves a situation in which the secondary party and the main offender are together at some stage discussing the plans which they may be making in respect of the alleged offence, and are in contact so that each knows what is passing through the mind of the other. In the same way it seems to us that a person who counsels the commission of a crime by another almost inevitably comes to a moment when he is in

contact with that other when he is discussing the offence with that other, and when, to use the words of the statute, he counsels the other to commit the offence.'

90. Ως προς την έννοια «*to procure*» (προαγωγή), στην ίδια απόφαση αναφέρθηκαν τα ακόλουθα (στη σελ. 686):

'To procure means to produce by endeavour. You procure a thing by setting out to see that it happens and taking the appropriate steps to produce that happening. We think that there are plenty of instances in which a person may be said to procure the commission of a crime by another even though there is no sort of conspiracy between the two, even though there is no attempt at agreement or discussion as to the form which the offence should take.'

Ε. Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

91. Αρχικά οφείλουμε να αναφέρουμε ότι για τις κατηγορίες της κλεπταποδοχής οχημάτων, ο ΜΚ4 ανέφερε ότι ο ΜΚ9 τους υπέδειξε το βαν που διαπιστώθηκε ως κλοπιμαίο. Από το Τεκμήριο 54 υπάρχει μαρτυρία που δεικνύει, έστω την εντύπωση του προσώπου που καταθέτει, ότι η μοτοσυκλέτα που βρέθηκε στο Ακάκι, όταν την εγκατέλειψαν οι πρώην Κατηγορούμενοι 5 και 6 ήταν κλοπιμαία. Δεν προκύπτει να ανευρέθηκε η μοτοσυκλέτα που χρησιμοποιήθηκε από τον ΜΚ9 και πρώην Κατηγορούμενο 6, τη μέρα των πυροβολισμών του θύματος. Δεν αμφισβητήθηκε η ως άνω μαρτυρία, αλλά δεν προσφέρθηκε και περαιτέρω μαρτυρία, σε σχέση με τους νόμιμους ιδιοκτήτες των οχημάτων, πότε δηλώθηκαν κλοπιμαία ή με ποιο τρόπο τελέστηκε η κλεπταποδοχή. Αναφορικά με τις κατηγορίες της κατοχής όπλων και πυρομαχικών, ο ΜΚ9 κατέθεσε ότι είχε δει τους πρώην Κατηγορούμενους 4 και 5 να κατέχουν όπλα και πυρομαχικά, με τον Κατηγορούμενο 5 να πυροβολεί με πιστόλι μάλιστα το θύμα τρεις φορές, όπως έγινε παραδεκτό.

92. Η μαρτυρία εναντίον των Κατηγορούμενων 1 και 2, όπως και ο κ. Αντωνίου εισηγήθηκε αγορεύοντας, συνοψίζεται ως εξής: Η μαρτυρία του ΜΚ9, προσώπου το οποίο συμμετείχε στη δολοφονία, ο οποίος αναγνώρισε τη φωνή του Κατηγορούμενου 1 ως το πρόσωπο με το οποίο επικοινωνήσε ο πρώην Κατηγορούμενος 3. Κατά την επ' ακροατηρίω μαρτυρία του ο ΜΚ9 είχε πει ότι άκουσε τη φωνή μέσα από το τηλέφωνο και την αναγνώρισε όταν άκουσε τον Κατηγορούμενο 1 στο Δικαστήριο και στη συνέχεια οι πρώην Κατηγορούμενοι 3 και 5 είχαν συζητήσει ότι ο πρώτος κάλεσε τον Κατηγορούμενο 1 για να του πει ότι έχασαν την μοτοσυκλέτα. Άκουσε τη φωνή και αναγνώρισε στη συνέχεια αυτήν τη φωνή όταν συνάντησε τον Κατηγορούμενο 1 στο Δικαστήριο.
93. Σημειώνουμε παρά ταύτα ότι, πλην της αναγνώρισης της φωνής, η υπόλοιπη είναι μαρτυρία την οποία ο ΜΚ9 άκουσε από πρώην συγκατηγορούμενους του και ως τέτοια δεν έχει τεθεί ενώπιον μας για την αλήθεια του περιεχομένου της. Ειδικότερα ο κ. Αντωνίου δήλωσε ρητώς πριν καταθέσει ο ΜΚ9 ότι η μαρτυρία των πρώην Κατηγορουμένων 3 έως 5 δεν είναι αξιοποιήσιμη.
94. Αξίζει βέβαια να αναφερθεί ότι η κατάθεση κατηγορουμένου (ή εξωδικαστική δήλωση) που έγινε στην απουσία του συγκατηγορουμένου δεν μπορεί να αποτελέσει μαρτυρία εναντίον συγκατηγορουμένου [βλ. *Nestoros v The Republic* (1961) CLR 217, 218 – 219, *Vrakas a.o. v The Republic* (1973) 2 CLR 139, 174, *Νεάρχου v Αστυνομίας* (1996) 2 ΑΑΔ 38, 39, *Αριστοφάνους v Αστυνομίας* (2011) 2 ΑΑΔ 450, 415 και *Petrou v Αστυνομία*, Ποινική Έφεση 162/2020, 8/6/2021], εκτός εάν ο εν λόγω κατηγορούμενος καταθέσει ενόρκως ενώπιον του Δικαστηρίου [βλ. *Miliotis v Police* (1971) 2 CLR 292, 296] ή την υιοθετήσει ενόρκως δυνάμει του άρθρου 25 του περί Αποδείξεως Νόμου, Κεφ. 9 (βλ. *Petrou*, ανωτέρω, αναφορικά με κατάθεση στην αστυνομία). Κατάθεση ή εξωδικαστική δήλωση κατηγορουμένου που δεν έχει υιοθετηθεί από τον

ίδιο ενόρκως, έστω και αν κατατέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου ως τεκμήριο, που περιέχει παραδοχές ή περιέχει ενοχοποιητική μαρτυρία κατά συγκατηγορουμένου επομένως δεν αποτελεί μαρτυρία κατά συγκατηγορουμένου [βλ. *Petrou*, ανωτέρω και P Fallon, *Crown Court Practice: Trial* (Butterworths, London 1978) σελ. 648 με αναφορά στις *R v Moore* [1956] 40 Cr App Rep 50 και *R v Daniel and Watson* [1973] Crim LR 627 για την ιστορική ανάλυση του κανόνα]. Οι πιο πάνω δηλώσεις δεν εντάσσονται στις εξαιρέσεις του κανόνα [βλ. Ηλιάδης & Σάντης, *Το Δίκαιο της Απόδειξης: Δικονομικές και Ουσιαστικές Πτυχές* (2^η έκδοση Hippasus Publishing, Λευκωσία 2016), στη σελ. 907, *Κυπρίζογλου κ.α. v*

Δημοκρατίας, Ποινικές Εφέσεις 53/2017, 64/2017, 66/2017 και 68/2017, 15/12/2017 και *Farooq κ.α. v Δημοκρατίας*, Ποινικές Εφέσεις 165/2018, 166/2018, 169/2018 και 170/2018, 7/9/2020].

95. Έχουμε επίσης υπόψη μας τις αρχές που τέθηκαν ενώπιον μας, από τους ευπαιδευτους συνήγορους των μερών κατά τις αγορεύσεις τους, σε σχέση με την θεώρηση μαρτυρίας αναγνώρισης φωνής στο εκ πρώτης όψεως στάδιο.
96. Όπως αναφέρεται στο *Blackstone's Criminal Practice 2025* (Ηλεκτρονική έκδοση), Evidence of Identification – Voice §§ F19.25 και 19.26:

‘It is generally accepted that the identification of an accused from voice recognition is potentially even more difficult and unreliable than visual identification (especially when the voice is heard only over a telephone) but such evidence may still be taken into account and, where relevant voice recordings exist, expert evidence may then be adduced to help with the identification. See Roberts [2000] Crim LR 183, Chenia [2002] EWCA Crim 2345, Davies [2004]

EWCA Crim 2521, Robinson [2006] EWCA Crim 613, Flynn [2008] EWCA Crim 970 and Crow [2021] EWCA Crim 617.

97. Στην *R v Flynn* [2008] EWCA Crim 970 αναφέρθηκαν τα ακόλουθα σε σχέση με τη μαρτυρία φωνητικής αναγνώρισης:

[16] In general terms the expert evidence before us demonstrates the following:

(1) Identification of a suspect by voice recognition is more difficult than visual identification.

(2) Identification by voice recognition is likely to be more reliable when carried out by experts using acoustic and spectrographic techniques as well as sophisticated auditory techniques, than lay listener identification.

(3) The ability of a lay listener correctly to identify voices is subject to a number of variables. There is at present little research about the effect of variability but the following factors are relevant:

(i) the quality of the recording of the disputed voice or voices; (ii) the gap in time between the listener hearing the known voice and his attempt to recognise the disputed voice;

(iii) the ability of the individual lay listener to identify voices in general. Research shows that the ability of an individual to identify voices varies from person to person.

(iv) the nature and duration of the speech which is sought to be identified is important. Obviously, some voices are more distinctive than others and the longer the sample of speech the better the prospect of identification.

(v) the greater the familiarity of the listener with the known voice the better his or her chance of accurately identifying a disputed voice.

However, research shows that a confident recognition by a lay listener of a familiar voice may nevertheless be wrong. One study used telephone speech and involved fourteen people representing three generations of the same family being presented with speech recorded over both mobile and land line telephones. The results showed that some listeners produced mis-identifications, failing to identify family members or asserting some recordings did not represent any member of the family. The study used clear recordings of people speaking directly into the telephone.

(4) Dr Holmes states that the crucial difference between a lay listener and expert speech analysis is that the expert is able to draw up an overall profile of the individual's speech patterns, in which the significance of each parameter is assessed individually, backed up with instrumental analysis and reference research. In contrast, the lay listener's response is fundamentally opaque. The lay listener cannot know and has no way of explaining, which aspects of the speaker's speech patterns he is responding to. He also has no way of assessing the significance of individual observed features relative to the overall speech profile. We add, the latter is a difference between visual identification and voice recognition; and the opaque nature of the lay listener's voice recognitions will make it more difficult to challenge the accuracy of their evidence'.

98. Στο *Blackstone's Criminal Practice 2025*, ανωτέρω, τονίζεται στην § D16.59⁵ (με αναφορά στην *R v Turnbull* [1977] QB 224), ότι αν η μαρτυρία αναγνώρισης είναι φτωχή και δεν υφίσταται άλλη υποστηρικτική μαρτυρία το Δικαστήριο θα πρέπει να αθώσει στη βάση του δεύτερου σκέλους της *Galbraith*, ανωτέρω, ότι δηλαδή είναι τόσο

ελλιπής και αδύνατη που δεν θα μπορούσε να στηρίξει καταδίκη (βλ. επίσης *Δράκου*, ανωτέρω).

99. Σχετική είναι και η *Daley v The Queen* [1994] 1 AC 117 (PC), όπου αναλύθηκαν οι αρχές των δύο πιο πάνω αποφάσεων, *Turnbull* και

⁵ ‘.. if the quality of the identification evidence on which the prosecution case depends is poor and there is no other evidence to support it, the judge should direct the jury to acquit....

However, supporting evidence capable of justifying leaving a case to the jury, even where the identifying evidence is poor, need not be corroboration in the strict sense (p. 230B–D).

Although *Turnbull* predates *Galbraith* [1981] 2 All ER 1060, there is no suggestion that the principles in it have been affected by the later decision. In fact, the obligation on the trial judge to uphold a submission if the identifying evidence is poor and there is no supporting evidence may be regarded as the clearest example of the application of the second limb of the *Galbraith* test (*Daley v The Queen* [1994] 1 AC 117).

Galbraith, για να αποφασιστεί ότι δεν συγκρούονται (σελ. 128 – 129).

Εκεί αποφασίστηκε ότι ο Δικαστής έχει υποχρέωση να διακόψει την υπόθεση μετά τη μαρτυρία της Κατηγορούσας Αρχής, ώστε αυτή να μην οδηγηθεί σε κρίση από τους ενόρκους, εφόσον διαπιστώσει ότι η μαρτυρία αναγνώρισης στην οποία στηρίζεται η Κατηγορούσα Αρχή είναι φτωχή και ανεπαρκής. Αναλόγως και στην *R v Richardson* [2012] EWCA Crim 639, αποφασίστηκε εφαρμόζοντας συνδυασμένα τις, *Turnbull* και *Galbraith*, ότι για συγκεκριμένη κατηγορία η μαρτυρία δεν είχε υπερβεί το επίπεδο απόδειξης, ώστε να αφεθεί να αποφασιστεί από ενόρκους. Στην *R v Holmes* [2014] EWCA Crim 420, δε, αποφασίστηκε να μην διακοπεί από το εν λόγω στάδιο η υπόθεση, πάλι όμως αξιολογώντας, έστω επιφανειακά, την ποιότητα της αναγνώρισης. Οι ως άνω αυθεντίες, λοιπόν, υποστηρίζουν ότι το Δικαστήριο σε αυτό το στάδιο προβαίνει σε θεώρηση της ποιότητας της μαρτυρίας αναγνώρισης, ώστε να αποφασίσει αν θα προχωρήσει η υπόθεση.

100. Εν προκειμένω, η μαρτυρία του MK9, κρινόμενης πάντοτε στο απόγειο της, είναι μαρτυρία προσώπου μη ειδικού. Παραδέχθηκε ότι δεν γνώριζε τον Κατηγορούμενο 1, ότι δεν του μίλησε ποτέ προηγουμένως και ότι η

πρώτη φορά που άκουσε τη φωνή του, εκτός από το τηλεφώνημα που ανέφερε, ήταν στο Δικαστήριο. Σημειώνουμε ότι δεν ήταν σε θέση να αναφερθεί σε ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της φωνής του. Σημαντικό επίσης είναι, κατά την άποψη μας, ότι ο ΜΚ9, δεν ομιλεί Ελληνικά. Πρόκειται επομένως για αντικειμενικά αδύνατη μαρτυρία, η οποία δεν φαίνεται να υποστηρίζεται από άλλη ανεξάρτητη μαρτυρία ώστε να μπορεί να οδηγήσει σε οποιοδήποτε συμπέρασμα. Σημειώνουμε ότι ο ΜΚ9 προσδιόρισε ότι είχε ακούσει τη φωνή του σε κλήση τρεις μέρες πριν να πυροβοληθεί το θύμα. Ο Κατηγορούμενος 3 όμως, είχε δύο αναπάντητες κλήσεις από τον Κατηγορούμενο 1 την 20/4/2024 και φαίνεται να συνομίλησαν από μία φορά τις 22/4/2024, 24/4/2024 και 26/4/2024.

101. Η μαρτυρία της ΜΚ7 και ιδιαίτερα το Έγγραφο Ζ1, με παραπομπή στο Τεκμήριο 33, δηλαδή τη φωτογραφία, η οποία είχε εντοπιστεί στα δεδομένα που εξάχθηκαν από το τηλέφωνο του Κατηγορούμενου 2, σύμφωνα με τη μαρτυρία, πρόκειται για φωτογραφία μηνύματος σε ομάδα με το όνομα «Wise Guys» μεταξύ αυτών και μήνυμα, το οποίο είχε σταλεί από τον «Dema», ως το θύμα είχε καταχωρισμένο τον εαυτό του στις επικοινωνίες που εντοπίστηκαν στο τηλέφωνό του. Το στιγμιότυπο αυτό φωτογραφήθηκε από άγνωστο πρόσωπο σε κινητό τηλέφωνο και στάλθηκε από τον Κατηγορούμενο 1 στον Κατηγορούμενο 2 στις 6/4/2024.
102. Μετά την αποστολή της φωτογραφίας δεν υπάρχουν καταγεγραμμένες επικοινωνίες μεταξύ των Κατηγορουμένων 1 και 2 μέχρι και τις 23/4/2024, ημερομηνία του πυροβολισμού του θύματος. Υπάρχουν όμως ενδιάμεσα κλήσεις μεταξύ του Κατηγορούμενου 2 και του Κατηγορούμενου 3. Στις 23/4/2024, ημέρα των πυροβολισμών, ο Κατηγορούμενος 1 κάλεσε τον Κατηγορούμενο 2, μία ώρα και περίπου δέκα λεπτά πριν τους πυροβολισμούς και επικοινωνήσαν μεταξύ τους ξανά πέντε περίπου και τρία λεπτά πριν τον χρόνο του πυροβολισμού.

Είχαν, στη συνέχεια, μεταξύ τους, αριθμό κλήσεων, όπως φαίνονται καταγεγραμμένες στο Έγγραφο Ζ1 στο 3 και 4.

103. Μέσα από το Τεκμήριο 38, με το περιεχόμενο του τηλεφώνου του θύματος, στο οποίο παρέπεμψε και η ΜΚ7, φαίνεται ότι υπήρχαν πολύ συχνές επικοινωνίες με τον Κατηγορούμενο 1, οι οποίες τερματίζονται απότομα μετά από κλήσεις που είχαν μεταξύ τους στις 2/4/2024, ενώ ο Κατηγορούμενος 1, όπως φαίνεται στο Τεκμήριο 35, προσπαθούσε να επικοινωνήσει μεταξύ των ημερομηνιών 3/4/2024 και 6/4/2024 με το θύμα, χωρίς ο δεύτερος να ανταποκρίνεται. Δηλαδή, υπάρχουν αναπάντητες κλήσεις και γραπτό μήνυμα. Η ΜΚ2 είχε εκείνη την περίοδο αντιληφθεί να αναφέρεται το όνομα «Σήφης» από το θύμα καθώς μιλούσε στο τηλέφωνο και τα πρόσωπα που μιλούσαν στο τηλέφωνο, δηλαδή το θύμα και το άλλο πρόσωπο, τσακώνονταν μεταξύ τους.
104. Από τις μεταφράσεις των δεδομένων που εξάχθηκαν από το τηλέφωνο του Κατηγορούμενου 2 και βρίσκονται στο ψηφιακό Τεκμήριο 37 προκύπτει ότι σε συνομιλία μέσω της εφαρμογής «WhatsApp», στην οποία συμμετείχε ο Κατηγορούμενος 2 και άλλα δύο πρόσωπα (ως γκρουπ), στις 9/4/2024, τρίτος συμμετέχοντας αναφέρει σε ηχητικό μήνυμα *«τούτος προσπατεύει καλά τον εαυτό του, νομίζεις του είπε κάποιος; Το μυρίστηκε»*. Ενώ σε άλλη συνομιλία με έναν εκ των τριών συμμετεχόντων φαίνεται στη συνομιλία να αναφέρει σε γραπτό μήνυμα ότι *«δεν επέθανε»*, πέντε ώρες αφού πυροβολήθηκε το θύμα και μέρος της επικοινωνίας αυτής (ως μέρους του γκρουπ) φαίνεται ότι είναι και ο Κατηγορούμενος 2.
105. Σύμφωνα με τη μαρτυρία του ΜΚ5 (Αστ. 1092, Στεφάνου) και το Έγγραφο Ε2, οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 συναντήθηκαν μεταξύ τους δύο ώρες περίπου μετά που πυροβολήθηκε το θύμα, με άλλα άτομα.

106. Από την καταγραφή του ΚΚΒΠ, ημ. 26/4/2024 όπου φαίνεται να συναντάται ο πρώην Κατηγορούμενος 3 με τον πρώην Κατηγορούμενο 5, ο πρώτος οδηγεί αυτοκίνητο εγγεγραμμένο στο όνομα του Κατηγορούμενου 1. Αυτό ήταν και το αυτοκίνητο το οποίο εντοπίστηκε στο σπίτι του πρώην Κατηγορούμενου 3 κατά τη σύλληψή του, όπου υπήρχε στο πίσω μέρος πινακίδα εγγραφής άλλου οχήματος, η οποία κατά την έρευνα στην οικία του Κατηγορούμενου 1 βρέθηκε εκεί κτυπημένο στο μπροστινό μέρος, σύμφωνα και με τα παραδεκτά.
107. Φωτογραφία που εντοπίστηκε στα δεδομένα του κινητού του θύματος, η οποία φαίνεται να δημιουργήσε ανησυχία στον αποστολέα της και στην οποία φωτογραφία στο κέντρο αριθμού προσώπων βρίσκεται ο Κατηγορούμενος 2.
108. Συμπερασματικά η μαρτυρία εναντίον και των δύο Κατηγορουμένων έγκειται στη φωτογραφία που έστειλε ο Κατηγορούμενος 1 στον Κατηγορούμενο 2 με μήνυμα του θύματος σε γκρουπ και σε συνάντηση τους μετά τον πυροβολισμό του θύματος. Περαιτέρω μαρτυρία που αφορά τον Κατηγορούμενο 1 έγκειται στην επαφή του με τον Κατηγορούμενο 3 και τη μη επικοινωνία του για κάποιες μέρες πριν τους επίδικους πυροβολισμούς με το θύμα. Περαιτέρω μαρτυρία που αφορά τον Κατηγορούμενο 2 άπτεται συνομιλιών μέσω εφαρμογών επικοινωνίας, όπου άλλα πρόσωπα αναφέρονται σε συγκεκριμένα περιστατικά, τα οποία δυνατόν να συνδεθούν με το θύμα, όπως και σε φωτογραφία στην οποία φαίνεται μεταξύ πολλών προσώπων και είχε σταλεί στο θύμα από αστυνομικό.

ΣΤ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΚΑΤΑΛΗΞΗ

109. Είναι λοιπόν η ως άνω μαρτυρία τέτοια που στο απόγειο της στοιχειοθετεί τα συστατικά στοιχεία των αδικημάτων που οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 αντιμετωπίζουν;

110. Η ως άνω μαρτυρία δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον των Κατηγορούμενων 1 και 2 για τους λόγους που εξηγούμε κατωτέρω.
111. Οι όποιες αναφορές του ΜΚ9 γίνονται χωρίς να γνώριζε τον επίδικο χρόνο ή να είχε μιλήσει ποτέ με τους Κατηγορούμενους 1 και 2, ενώ η όποια πηγή γνώσης του προκύπτει από πρώην συγκατηγορούμενους του, των οποίων οι δηλώσεις τους δεν είναι αξιολογήσιμες, δεν μας παρουσιάστηκαν για το αληθές του περιεχομένου τους, ως ο ίδιος ο εκπρόσωπος της Κατηγορούσας Αρχής δήλωσε. Δεν αποτελούν δηλαδή δηλώσεις τις οποίες μπορεί να λάβει υπόψη το Δικαστήριο σε καμία περίπτωση, αφού δεν παρουσιάστηκαν προς αξιολόγηση του περιεχομένου τους, πόσω μάλλον αποκλείστηκε το να ληφθούν υπόψη ως αληθής από την ίδια την Κατηγορούσα Αρχή.
112. Ακόμα όμως και αν δεχόμασταν το σύνολο της μαρτυρίας της Κατηγορούσας Αρχής, ως αυτό μας παρουσιάστηκε, προκύπτει ότι: ο Κατηγορούμενος 1 είχε δανείσει όχημα στον πρώην Κατηγορούμενο 3, είχε αποστείλει στον Κατηγορούμενο 2 φωτογραφία με συνομιλία του θύματος με άλλα πρόσωπα στην οποία το θύμα τον κατονομάζει, είχε συνομιλήσει έντονα με το θύμα και μετά δεν είχαν άλλες συνομιλίες, πρώην Κατηγορούμενος 3 και Κατηγορούμενος 2 καλούσαν ο ένας τον άλλο, πρόσωπα με τα οποία συνομιλούσε ο Κατηγορούμενος 2 ρωτούσαν για το θύμα μετά τους πυροβολισμούς, αλλά και προηγουμένως διαπίστωναν ότι φυλάσσει καλά τον εαυτό του, χωρίς ο Κατηγορούμενος 2 να εμπλέκεται στη συζήτηση και οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 είχαν βρεθεί μετά το περιστατικό των πυροβολισμών. Η ως άνω μαρτυρία μπορεί να καταδεικνύει διαφορές του Κατηγορούμενου 1 κυρίως με το θύμα, δεν μπορεί όμως να αποτελεί, έστω στο απόγειο της, μαρτυρία που να στοιχειοθετεί συνομωσία των Κατηγορούμενων 1 και 2 προς θανάτωση του θύματος ή τη διάπραξη των άλλων αδικημάτων για τα οποία κατηγορούνται.

113. Εδώ εξετάζεται το κατά πόσον ελλείπει μαρτυρία η οποία θα μπορούσε δυνητικά να θεμελιώσει τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος. Εκείνο το οποίο ελέγχεται είναι η απουσία τέτοιας μαρτυρίας, η οποία απουσία, αν διαπιστωθεί, οδηγεί σε ανακοπή της υπόθεσης στο στάδιο αυτό [βλ. *Αντώνης Χαραλάμπους v Δημοκρατίας*, Ποινική Έφεση 136/2024, 31/3/2025 (Εφ)]. Αξίζει να αναφερθεί ότι καμία επικοινωνία ή επαφή των Κατηγορούμενων 1 και 2 με τον πρώην Κατηγορούμενο 5, τον οποίο κατηγορούνται ότι παρακίνησαν να διαπράξει το φόνο, δεν προκύπτει από το μαρτυρικό υλικό. Η όποια επαφή των Κατηγορούμενων 1 και 2 με τον πρώην Κατηγορούμενο 3, δεν μπορεί από μόνη της να καταδείξει οργάνωση ή έστω συναπόφαση τους για θανάτωση του θύματος. Ακόμα και αν κριθεί ότι οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 είχαν διαφορές με το θύμα, τούτο το στοιχείο δεν είναι τέτοιο που να τους ενοχοποιεί και για τη θανάτωση του επί σκοπού και μάλιστα προμελετημένα με τη συμμετοχή ακόμα 4 προσώπων.
114. Ακόμα όμως και σωρευτικά να ιδωθεί η μαρτυρία εκείνο που εξάγεται είναι διαφορές του θύματος με τους Κατηγορούμενους 1 και 2 και κάποια σχέση των τελευταίων με ένα εκ των εμπλεκόμενων στο φόνο. Από μόνα τους αυτά τα στοιχεία, δεν είναι ικανά να πληρώσουν συστατικά στοιχεία των αδικημάτων που οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 αντιμετωπίζουν, ειδικότερα όταν κατηγορούνται ότι παρακίνησαν και προήγαγαν πρόσωπο να προβεί σε συγκεκριμένη πράξη. Καμία μαρτυρία δεν έχει τεθεί ενώπιον μας που έστω να δεικνύει κάτι τέτοιο. Δεν έχει τεθεί ενώπιον μας μαρτυρία, η οποία να δεικνύει άμεση ή έμμεση παρακίνηση του πρώην Κατηγορούμενου 5, αφού η επαφή των Κατηγορούμενων 1 και 2 με τον πρώην Κατηγορούμενο 3 δεν διαφάνηκε έστω, να είχε σχέση με το σχέδιο θανάτωσης του θύματος. Δεν εμφανίζεται καν από τη μαρτυρία σε ποιας μορφής παρακίνηση προέβησαν, μέσω ποιου, τη φύση της και τελικώς ποιο αποτέλεσμα αυτή η παρακίνηση έφερε. Τα ως άνω είναι απαραίτητα στοιχεία κατάδειξης συμμετοχής ως αναφέρεται και πιο πάνω.

115. Έστω δηλαδή και αν υποθεθεί ότι οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 είχαν κίνητρο να θανατώσουν το θύμα λόγω των διαφορών τους, η μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον μας δεν είναι ικανή να πληρώσει το συστατικό στοιχείο της έστω συμμετοχής τους στον σχεδιασμό και την εκτέλεση του σχεδίου δολοφονίας του θύματος. Έστω και αν βρίσκαμε ότι μπορεί να έφταναν οι διαφορές των Κατηγορούμενων 1 και 2 με το θύμα σε τέτοιο σημείο που να ήθελαν να τον φονεύσουν, δεν παρουσιάστηκε τίποτε που να τους συνδέει με την ίδια την πράξη, πολλώ δε μάλλον με παρακίνηση του πρώην Κατηγορούμενου 5, ως οι λεπτομέρειες τις οποίες η Κατηγορούσα Αρχή έδωσε. Η όποια σχέση των Κατηγορούμενων 1 και 2 με τον, κατά παραδοχή συμμετέχοντα στο φόνο, πρώην Κατηγορούμενο 3, τα μεταξύ τους τηλεφωνήματα και ο δανεισμός ενός οχήματος, ακόμα και αν ιδωθούν αυστηρώς και ευρέως δεν μπορούν να καταδείξουν και συμμετοχή των πρώτων στο αδίκημα. Αποτελούν μαρτυρία σχετιζόμενη με συγκεκριμένο πρόσωπο και όχι με το αδίκημα αυτό κάθε αυτό. Τέτοια μαρτυρία, δηλαδή μαρτυρία που να τους εμπλέκει ή έστω να τους καθιστά γνώστες των ενεργειών των Κατηγορούμενων 3 έως 6 δεν προσκομίστηκε και αυτό είναι το ουσιώδες εν προκειμένω ότι ελλείπει μαρτυρία που να καταδεικνύει την όποια ενέργεια ή παράλειψη των Κατηγορούμενων 1 και 2 αναφορικά με τα επίδικα αδικήματα.
116. Όπως έχει νομολογηθεί ο κατηγορούμενος δεν πρέπει να καλείται σε απολογία για να συμπληρώσει τυχόν κενά της μαρτυρίας της κατηγορούσας αρχής [βλ. *Nikiforos Technologies Limited v Χρήστου* (2014) 2Α ΑΑΔ 287, 299]. Φρονούμε ότι αν η υπό εξέταση υπόθεση περάσει το στάδιο του εκ πρώτης όψεως, αυτό ακριβώς θα κληθούν να πράξουν οι Κατηγορούμενοι 1 και 2, ήτοι να συμπληρώσουν κενά της μαρτυρίας της Κατηγορούσας Αρχής. Με τη μαρτυρία εναντίον τους να είναι πενιχρή και στην πλειονότητα της περιφερειακή των επίδικων θεμάτων, χωρίς να υπάρχει μαρτυρία έστω επικοινωνίας με το πρόσωπο που κατηγορούνται ότι παρακίνησαν και η όποια επικοινωνία ή επαφή

τους με άλλους πρώην Κατηγορούμενους να μην συνδέεται ευθέως με τη θανάτωση του θύματος.

117. Συμπερασματικά ακόμα και αν η μαρτυρία, όπως την προσέφερε η Κατηγορούσα Αρχή, γινόταν αποδεκτή στο σύνολο της, δεν είναι ικανή για να πληρωθούν όλα τα συστατικά στοιχεία των αδικημάτων, τα οποία οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 αντιμετωπίζουν. Δεν καταδεικνύεται η όποια πράξη των Κατηγορούμενων 1 και 2, η οποία να στοιχειοθετεί ή έστω να υπονοεί εμπλοκή τους στη φόνευση του θύματος και δη μέσω του τρόπου που κατηγορούνται, ήτοι της παρακίνησης ή προαγωγής του πρώην Κατηγορούμενου 5.

118. Στη βάση των ως άνω κρίνουμε ότι δεν έχει αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση για τις κατηγορίες που οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 αντιμετωπίζουν. Οι Κατηγορούμενοι 1 και 2 αθώνονται και απαλλάσσονται.

(Υπ.) Ν. Α. Π. Γεωργιάδης, Π.Ε.Δ.

(Υπ.) Ν. Οικονόμου, Ε.Δ.

(Υπ.) Α. Λουκά, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής